

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

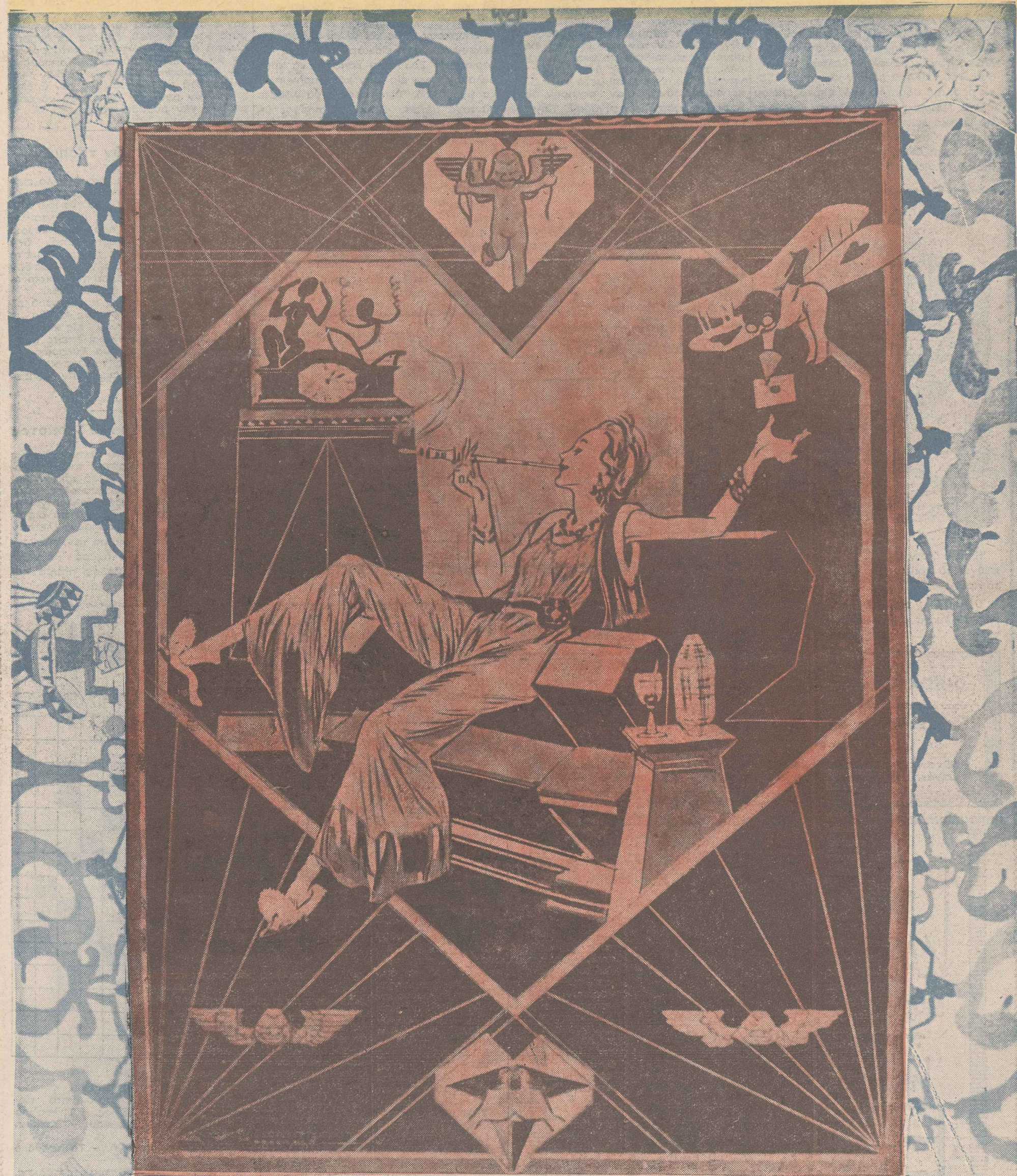
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

τοῦ «ΕΡΓΟΥ»

Πῶς καὶ διατὶ ἀγάπησα τὸν Ἑδουάρδον

Ἡ συνταρακτικὴ ἐξομολόγησις τῆς κ. Σίμσον.
τῆς νυναικάς ποῦ ἀνεστάτωσε τὸν κόσμον.

Ἐνα ἐνδιαφέρον ἄρθρον τῆς, τὴν ἀποκλειστικῶς δημοσίευσε
τοῦ ὁποῦ ἐξηγοῦνται τὸ «ΕΡΓΟΝ».

50
ΣΕΛΙΔΕΣ
2
ΔΡΑΧΜΑΙ

Ἀθῆναι
1
Ἰανουαρίου
1937
Ἀρ. φύλ. 15

Π
Ε64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Αθηναϊκή Ζωή

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΑΝΟΙΣΤΕ ΤΙΣ ΤΣΕΠΕΣ ΣΑΣ

Έπειδή, λοιπόν, έφυγε ο παλαιός χρόνος κι' έρχεται ο καινούργιος, πρέπει να κυκλοφορούμε με το χέρι στην τσέπη πάντα, έτοιμο να βγάλει και να πληρώσει το αντίτιμον των ευχών που μας δίδονται χωρίς να τις ζητήσουμε.

— Χρόνια πολλά κύριε— Σωτηράκη.

— Αίσιον και εύτυχες το νέον έτος κύριε Άποστολή.

— Με ύγεια και εύτυχια τον καινούργιο χρόνο, κύριε Σταύρο.

Όλες αυτές οι εύχες δεν μοιράζονται δωρεάν. Πρέπει να πληρωθούν. Και όλοι οι εύχεται περιμένουν τον μοναδικό που θα τους δώσουμε, έπειδή έφυγε ο παλαιός χρόνος κι' έρχεται ο καινούργιος.

Η γαλήνη είναι στήλη παντού. Το γκαρσόνι του καφεηνείου θα φέρει το απαραίτητο κονιάκ, το οποίο θα συνοδεύεται από ένα κουφέτο και μία κάρτα, ή όποια θα μάς εύχεται αίσιον και εύτυχες το νέον έτος. Ο υπάλληλος του κουρείου μάς βάσει στο χέρι ένα λαχνό, για το τακτικό λαχείο που διοργανώνεται σε όλα τα κουρεία κάθε πρωτοχρονιά.

Με δώρον ένα αντίκειμενον κάποιος άξιος, το όποιον αγνώστου ποιος κερδίζει. Ο μικρός του άσπρονό οφείλει το μπουναμά του. Ο έπιστάτης έπισης. Η καθαρίστρια το ίδιο. Πιναίνουμε να γιαιλούμε τα παπούτσια μας και ο λούστρος, λαμβάνων ένα εικασάρι, μάς ευχαριστεί θερμάς για τη γενναϊότητα μας :

— Καί το χρόνο φροντίζω.

Και τα άναμενόμενα ρέστα δεν άναμένονται πλέον.

Στο σπίτι, έν τω μεταξύ, άλλη τραγωδία. Θα περάσουν ένα σωρό τύποι, τα επαγγέλματα των οποίων πολλές φορές ούτε υποπευδύμασε καν, για να μάς άφισουν μία κάρτα που συνήθως φέρει και τη φωτογραφία τους και να μάς δώσουν τις πιο ελκυστικές εύχες για το νέο χρόνο. Κάθε λίγο χτυπάει το κουδούνι και κομίζεται και από ένα εύχτηριο.

— Ποιοί είναι πάλι :

— Οι διανομείς που φέρνι βολάν των κινηματογράφων.

— Τι κάνουν αυτοί :

— Έρχονται κάθε πρωί και μάς πετούν από ένα φεύ—βολάν κάτω από την πόρτα.

— Αί, λοιπόν :

— Μας εύχονται αίσιον και εύτυχες το νέον έτος.....

—Μά έμεεις δεν πάμε ποτέ στον κινηματογράφο.

— Έρχονται όμως αυτοί.....

Αυτή η σκηνή επαναλαμβάνεται τουλάχιστον δέκα φορές την ώρα. Και δεν μπορεί ν' άποφύγει κανείς το σκληρό καθήκον ν' άνταμώσει χρηματικώς τους καλούς κι' ευγενικούς αυτούς ανθρώπους που έχουν την καλωσύνη να μάς εύχονται. Παντού μάς περιμένει ένα μειδίαμα, μία εύχη κι' ένα χέρι άπλωμένο. Και πάντα πρέπει να έχουμε το χέρι στην τσέπη και να δίνουμε, ακριδώς όπως κάνουν και οι κουμπάροι όταν βοστίζουν ένα παιδί. Το έθιμον είναι καθιερωμένο. Ά δύνατον να το άγνοήσουμε, αν θέλουμε το γκαρσόνι να μάς φέρει γρήγορα τον καφέ, ο κουρέας να μη μάς κάνει με το ταϊγόρο και το παιδί του άσπρονό να μη μάς άσπιο στο μισό της άνδου με τη λέξι 'έκχαλασε'. Αίσιον και εύτυχες το νέον..... 'Ητοι, δώστε !.....

Γιά ν' άντιμετωπίζει κανείς αυτή την κατάσταση, δού λούσεις υπάρχουν. 'Η μία είναι να πάρεις να τις εύχες που εύχονται καίσιον και εύτυχες το νέον έτος) και γράφει ('ευχαριστώ, έπισης) και να τις έπιστρέφεις. Και η άλλη λύσις είναι ν' άρκημι μία περιόδια ο' δα τα γνωστά μέρη, ν' άπλώνω το χέρι και να λέρι :

— Καί το χρόνο παιδιά.....

Και να τυπώσει συγχρόνως και τους λαχνούς σχετικού λαχείου, το όποιον δεν θα κληρωθί ποτέ.

— Κύριε— Σωτηράκη, θα πάρετε ένα λαχνό για το λαχείο μας.

—Καί βέβαια παιδί μου θα πάρω..... 'Αλά θα πάρεις κι' ού ένα από τους δικούς μου λαχνούς. Ξέρεις, οργανώνω κι' εγώ ένα λαχείο.

Η τελευταία λύσις είναι προτιμότερη, γιατί έχει το προσόν ότι εννεκερδοφόρος. Χρειάζεται όμως θάρρος, ψυχραιμία και έπισημη. Γιατί αυτή η λύσις δεν άποκλείει και τις παρεξηγήσεις.....

ΠΑΝ. ΠΑΠ.

Πρωτοχρονιάτικη αγορά ==

Έδω οι μπουναμάδες !

===== Μιά βόλτα στην οδόν Αϊόλου =====

Έδω οι καλοί μπουναμάδες !

εις την οδόν Αϊόλου και όχι άλλου. Νά, ποιαν έξηγησιν έδωσεν ένας άρχαιοποθής συμπολίτης :

— Ο Αϊόλος ήταν ο θεός των άνέμων. Κάνοντας λοιπόν μία βόλτα αυτές τις ημέρες στην οδόν Αϊόλου για το απαραίτητο ψώνισμα των μπουναμάδων, νοιώθει σε λίγο όλους τους άνέμους του Αϊόλου να..... φυσούν στην τσέπη σου.

— Όλη η όδος Αϊόλου είναι ένα όπραντο υπαίθριο έμπορικό κατάστημα. Και η ποικιλία έμπορευμάτων καταλήλυνει για ό

Γιά να εύχηση κανείς χρόνια πολλά..... Τι δύσκολη η έκλογη μιάς κάρτ-ποστάλ, μέσα στην τόση πολυχρωμία παικιλιά που έκέχουν οι έμποροι έμπρός στο ταχυδρομείο.....

λες τις ηλικίες : 'Από τα τόπια και τα παιγνιδικά για τα μωρά, μέχρι των μαύρων γραβατών — δώρα κατάλληλα για τους υπηρβλικούς. Και τί θαδελ ήχω και θορούδω ! 'Όλοι οι άπιστοι και πιθανοί ήχοι — τρομπέτες, ροκάες, καρμπούζες, τεκνιτές πάτες, φωνές άνδρασών και παλπάντων, μικροσκομμάτα, βριαέδες, θορούδι παντός είδους — σκηματισμό ένα έκκωφαντικό πανδινόμιο, μέσα στο όποιον προεξάρχουν τα ξελαρυγγιστά των παλπάντων, δια να προκαλέσουν πελατείαν :

— Έδω οι μπουναμάδες !

— Έδω οι καλοί μπουναμάδες !

Και οι υποψήφιοι άγορασται δεν ξερούν ποίον πάγκον να προτιμήσουν. Και δεν προτιμούν κανένα. 'Επί άρκηφι λαβή ώρα περιέρχονται εις την θέσαν του..... γαιδάρου του μύθου, ο όποιος δεν ήξερε, μεταξύ δύο δεματιών τριφυλίου, ποιά να προτιμήσει και έμενε νη-στικός. 'Ετσι κι' αυτοί δεν παίρνουν την άπόφασιν να ψωνίσουν, πριν παρελάβουν μπροστά εις όλην την παράτα-ξιν των πάγκων. Ο διοταγμός των έμμες έχει και έναν βάσιμον λόγον : Την άκρι-βειαν των τιμών. Ρυτούν την τιμήν των μπουναμάδων και αντιπαρέρχονται..... κουμπιανόμενοι. 'Αλλ' οι νεαροί συνοδοί των — τα πλείστα παιδικά συνοδεύουν τους δικούς των στην πρωτοχρονιάτικη αγορά — δεν καταλαβαίνουν τους οικονομολογικούς υπολογισμούς των μεγάλων και έπεινούνται να πάρουν τα δώρα των.

— Θέλω εκείνο το καραγκιοζάκι !

— Έλα πιο κάτω, θα σου πάρω ένα καλλίτερο δώρο. Θα σου πάρω ένα πολυχρωμο τοπίκι, που θα είναι τρέλλα.

— 'Αλλ' ο μικρός έπιμένει εις τας άπόφεις του :

— Θέλω το καραγκιοζάκι, σου είπα.....

Πώς να τον έξηγήσει ο φουκαράς ο νονείας ότι είναι ακριβό : Το μόνο που

Λίου, ποιά να προτιμήσει και έμενε νη-στικός. 'Ετσι κι' αυτοί δεν παίρνουν την άπόφασιν να ψωνίσουν, πριν παρελάβουν μπροστά εις όλην την παράτα-ξιν των πάγκων. Ο διοταγμός των έμμες έχει και έναν βάσιμον λόγον : Την άκρι-βειαν των τιμών. Ρυτούν την τιμήν των μπουναμάδων και αντιπαρέρχονται..... κουμπιανόμενοι. 'Αλλ' οι νεαροί συνοδοί των — τα πλείστα παιδικά συνοδεύουν τους δικούς των στην πρωτοχρονιάτικη αγορά — δεν καταλαβαίνουν τους οικονομολογικούς υπολογισμούς των μεγάλων και έπεινούνται να πάρουν τα δώρα των.

— Θέλω εκείνο το καραγκιοζάκι !

— Έλα πιο κάτω, θα σου πάρω ένα καλλίτερο δώρο. Θα σου πάρω ένα πολυχρωμο τοπίκι, που θα είναι τρέλλα.

— 'Αλλ' ο μικρός έπιμένει εις τας άπόφεις του :

— Θέλω το καραγκιοζάκι, σου είπα.....

Πώς να τον έξηγήσει ο φουκαράς ο νονείας ότι είναι ακριβό : Το μόνο που

Λίου, ποιά να προτιμήσει και έμενε νη-στικός. 'Ετσι κι' αυτοί δεν παίρνουν την άπόφασιν να ψωνίσουν, πριν παρελάβουν μπροστά εις όλην την παράτα-ξιν των πάγκων. Ο διοταγμός των έμμες έχει και έναν βάσιμον λόγον : Την άκρι-βειαν των τιμών. Ρυτούν την τιμήν των μπουναμάδων και αντιπαρέρχονται..... κουμπιανόμενοι. 'Αλλ' οι νεαροί συνοδοί των — τα πλείστα παιδικά συνοδεύουν τους δικούς των στην πρωτοχρονιάτικη αγορά — δεν καταλαβαίνουν τους οικονομολογικούς υπολογισμούς των μεγάλων και έπεινούνται να πάρουν τα δώρα των.

— Θέλω εκείνο το καραγκιοζάκι !

— Έλα πιο κάτω, θα σου πάρω ένα καλλίτερο δώρο. Θα σου πάρω ένα πολυχρωμο τοπίκι, που θα είναι τρέλλα.

— 'Αλλ' ο μικρός έπιμένει εις τας άπόφεις του :

— Θέλω το καραγκιοζάκι, σου είπα.....

Πώς να τον έξηγήσει ο φουκαράς ο νονείας ότι είναι ακριβό : Το μόνο που

Λίου, ποιά να προτιμήσει και έμενε νη-στικός. 'Ετσι κι' αυτοί δεν παίρνουν την άπόφασιν να ψωνίσουν, πριν παρελάβουν μπροστά εις όλην την παράτα-ξιν των πάγκων. Ο διοταγμός των έμμες έχει και έναν βάσιμον λόγον : Την άκρι-βειαν των τιμών. Ρυτούν την τιμήν των μπουναμάδων και αντιπαρέρχονται..... κουμπιανόμενοι. 'Αλλ' οι νεαροί συνοδοί των — τα πλείστα παιδικά συνοδεύουν τους δικούς των στην πρωτοχρονιάτικη αγορά — δεν καταλαβαίνουν τους οικονομολογικούς υπολογισμούς των μεγάλων και έπεινούνται να πάρουν τα δώρα των.

— Θέλω εκείνο το καραγκιοζάκι !

— Έλα πιο κάτω, θα σου πάρω ένα καλλίτερο δώρο. Θα σου πάρω ένα πολυχρωμο τοπίκι, που θα είναι τρέλλα.

— 'Αλλ' ο μικρός έπιμένει εις τας άπόφεις του :

— Θέλω το καραγκιοζάκι, σου είπα.....

Πώς να τον έξηγήσει ο φουκαράς ο νονείας ότι είναι ακριβό : Το μόνο που

Λίου, ποιά να προτιμήσει και έμενε νη-στικός. 'Ετσι κι' αυτοί δεν παίρνουν την άπόφασιν να ψωνίσουν, πριν παρελάβουν μπροστά εις όλην την παράτα-ξιν των πάγκων. Ο διοταγμός των έμμες έχει και έναν βάσιμον λόγον : Την άκρι-βειαν των τιμών. Ρυτούν την τιμήν των μπουναμάδων και αντιπαρέρχονται..... κουμπιανόμενοι. 'Αλλ' οι νεαροί συνοδοί των — τα πλείστα παιδικά συνοδεύουν τους δικούς των στην πρωτοχρονιάτικη αγορά — δεν καταλαβαίνουν τους οικονομολογικούς υπολογισμούς των μεγάλων και έπεινούνται να πάρουν τα δώρα των.

— Θέλω εκείνο το καραγκιοζάκι !

— Έλα πιο κάτω, θα σου πάρω ένα καλλίτερο δώρο. Θα σου πάρω ένα πολυχρωμο τοπίκι, που θα είναι τρέλλα.

— 'Αλλ' ο μικρός έπιμένει εις τας άπόφεις του :

— Θέλω το καραγκιοζάκι, σου είπα.....

Πώς να τον έξηγήσει ο φουκαράς ο νονείας ότι είναι ακριβό : Το μόνο που

Λίου, ποιά να προτιμήσει και έμενε νη-στικός. 'Ετσι κι' αυτοί δεν παίρνουν την άπόφασιν να ψωνίσουν, πριν παρελάβουν μπροστά εις όλην την παράτα-ξιν των πάγκων. Ο διοταγμός των έμμες έχει και έναν βάσιμον λόγον : Την άκρι-βειαν των τιμών. Ρυτούν την τιμήν των μπουναμάδων και αντιπαρέρχονται..... κουμπιανόμενοι. 'Αλλ' οι νεαροί συνοδοί των — τα πλείστα παιδικά συνοδεύουν τους δικούς των στην πρωτοχρονιάτικη αγορά — δεν καταλαβαίνουν τους οικονομολογικούς υπολογισμούς των μεγάλων και έπεινούνται να πάρουν τα δώρα των.

— Θέλω εκείνο το καραγκιοζάκι !

— Έλα πιο κάτω, θα σου πάρω ένα καλλίτερο δώρο. Θα σου πάρω ένα πολυχρωμο τοπίκι, που θα είναι τρέλλα.

— 'Αλλ' ο μικρός έπιμένει εις τας άπόφεις του :

— Θέλω το καραγκιοζάκι, σου είπα.....

Πώς να τον έξηγήσει ο φουκαράς ο νονείας ότι είναι ακριβό : Το μόνο που

Λίου, ποιά να προτιμήσει και έμενε νη-στικός. 'Ετσι κι' αυτοί δεν παίρνουν την άπόφασιν να ψωνίσουν, πριν παρελάβουν μπροστά εις όλην την παράτα-ξιν των πάγκων. Ο διοταγμός των έμμες έχει και έναν βάσιμον λόγον : Την άκρι-βειαν των τιμών. Ρυτούν την τιμήν των μπουναμάδων και αντιπαρέρχονται..... κουμπιανόμενοι. 'Αλλ' οι νεαροί συνοδοί των — τα πλείστα παιδικά συνοδεύουν τους δικούς των στην πρωτοχρονιάτικη αγορά — δεν καταλαβαίνουν τους οικονομολογικούς υπολογισμούς των μεγάλων και έπεινούνται να πάρουν τα δώρα των.

— Θέλω εκείνο το καραγκιοζάκι !

— Έλα πιο κάτω, θα σου πάρω ένα καλλίτερο δώρο. Θα σου πάρω ένα πολυχρωμο τοπίκι, που θα είναι τρέλλα.

— 'Αλλ' ο μικρός έπιμένει εις τας άπόφεις του :

— Θέλω το καραγκιοζάκι, σου είπα.....

Πώς να τον έξηγήσει ο φουκαράς ο νονείας ότι είναι ακριβό : Το μόνο που

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Είναι καθιερωμένο κάθε Πρωτοχρονιά να γίνονται διάφοροι άπολογισμοί επί των πεπραγμένων του περασμένου έτους. Οικονομικός άπολογισμός, θεατρικός άπολογισμός, φιλολογικός, άκόμη και άστυνομικός. Αυτοί είναι οι άπολογισμοί δημοσίου ενδιαφέροντος. 'Υπάρχουν όμως και οι άτομικοί άπολογισμοί, οι όποιοι πάντοτε έχουν χαρακτήρα οικονομικόν. 'Αλλά κανείς ως τώρα δεν έκεκ-θήκε να κάνει και έναν άπολογισμόν αίσθηματικόν. Και όμως τα αίσθηματικά πεπραγμένα του παρελθόντος έτους για κάθε άνθρωπο, θ' άποτελούσαν έναν άπολογισμόν πλήρη ενδιαφέροντος. Τη νύκτα της Πρωτοχρονιάς, ένας κύριος που δεν άφινει την καρδιά του άνεκμε-τάλλευτη, έχει υποκρέσει να κάθεται κοντά στο τζάκι, να γαλάνεται σε μία θαθεία πολυθρόνα και, κατιζώντας ένα πούρο καλής ποιότητας, ν' άρκηφι τον αίσθηματικόν του άπολογισμόν.

— Τόν περασμένο Γεννάριον ήταν η Άδλα. Μία όμορφη μελαχροινή, γεμάτη καρπία, έρωσιμώ και άπαίσιος. 'Ε-πέρασσε μαζί της ένάμιση μήνα ευτυχίας. Τσακώθηκαν στις 15 Φεβρουαρίου και μετανάστευσε για άλλες καρδιές.

Άπό τις 15 Φεβρουαρίου έως τις 7 Μαρτίου άπραξία. Στις 7 Μαρτίου έννιάμισα τη θύμη, μία ζωντανή και την όποιαν συνεννοήθηκες τελείως στις 15 ίδιου μηνός. 'Ηταν όμως πολύ ζηλιάρη και άναγκασθήκα να παραιτηθώ από τόν έρω-τάς της έπειτα από δύο μήνες. Το Μάιο συνάντησα την 'Ελσα. 'Υπαρξής ρω-μαντική, κακόν αντίτυπον της Τίτικας. Της άρεσαν τα άστρα, το φεγγάρι, τα λουλουδιά, τα παιήματα και έγώ. 'Επί δύο μήνες ήμουν υποχρεωμένος να πα-ριστάνω δίπλα της το Μάριο και στο τέ-λος την άφησα γιατί έπηγαίνε για τη μεγάλη ιδέα και δεν υπήρχε και η οκε-τική προίκα, ώστε να καταλήξω κανείς σε μία όριστική συνεννόηση.

Μην 'Ιούλιος αίσθηματική δροσίς στη Γλυφάδα. Μπαίνωμτζι και έρωμ με την Καίτη. Μία οαιζόν που δεν έκράτησε και πολύ, γιατί έκελνη με άρνησιν γα-κάποιον άλλο που κολλησώσε. Καλλιτε-ρα και είχε και ιδιόκτητο βενζινοκάτο. Σεπτέμβριος, Τζούλια. Πρώτες τάξεις γυναικά, αλλά είχε την άδυναμία ν' άλα-ζερ συνκά τσουλέττες, τις όποιες έ-πρεπε να προσφέρει έγώ. Γι' αυτό έπρωτίζμω ν' άλλάξω τη Τζούλια. Στη θέσι της ήρθε η Πίτσα που είχε λογι-κώτερες άπαίσιος, αλλά δυστυχώς άκ' ένα ένα. Άφρησά τη σειρά μου για τη Στέλλα με την όποιαν έπέρασα ένα θαυμάσιο φθινόπωρον. Άλλά μου τα χά-λασε η Ρένα, μία παλιά φίληνά που θρέθηκε στο μέση χωρίς να την περι-μένει κανείς, ύπενθυμίζοντας παλιά κε-κτημένα δικαιώματα. Σύνολον κατακτι-σώσε 8. Μελαχροινές 4, ξανθές 2, σπένγες 1, Άδωνις 3, παχουλόστεικας 3, φώδ-μαίγλη 2, Ζηλιάρες και οι 8, ά-παίσιες και οι άπιστες και οι 8. 'Ε-ξόδα κατακτήσεων : Τσουλέττες 19, κα-πέλλα 28, δακτυλίδια 6, μπρασέλε 4, πουντιέρες 14, ρούζ 36, κάλτσες μετα-ξυτές ζευγύ 68, παπούτσια ζευγάρια 29, έκτός από εκείνα που έπαιρνα στο χέ-ρι. Ευτυχισμένες στιγμές άπειρες, καυ-γάδες 789, φίλια 12.346, δάκρυα 5 κυ-δικά. Δεν ήγνε κι' άσχημη η χρονιά.

Αυτό τον άπολογισμόν θα κάνη τη νύ-κτα της Πρωτοχρονιάς ένας Άδων-Σιτών συννήδους ικανόστους, μετρίας πούτες και κανονικής άσάθειας, εάν, φυσικά, κρατεί οκετικό λογαριασμό των έρω-τικόν του άπαίσιων. 'Εχει την άξιοπρέπειαν λία που μπορεί να παρατηρήθ θα είναι μία κατάκτησις που πιθανόν να σημειω-θί τη νύκτα της Πρωτοχρονιάς. Μία γυ-ναίκα που έννιάμισος κανείς στις 11 μ. μ. της 31ης Δεκεμβρίου και προέ-θις ότι άραπαίσιος έξηγήσεις μαζί τα κατόπιν, σε ποιά χρόνο θα την κα-τακτήη : Σε Κείνον που έφυγε, ή σε Κεί-νον που ήλθε : Το λογιώτερον είναι, σμφωνά με τους νόμους της λογιστι-κής, να την μεταφέρει εις Νέον. Εις Νέον 'Ετος δηλοδή.....

ΡΩΜΑΙΟΣ

κός, τζάμπα τους έχουμε. Μπουναμάδες δεν είναι : Σας τους κάνω κι' εγώ..... μπουναμά.

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

— Έδω οι άβραίοι μπουναμάδες. Πάρτε,

ΠΩΣ ΤΗΝ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ ΑΛΛΟΥ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Παράξενα έθιμα και χαρούμενα γλέντια για τόν έορτασμό της πρώτης του 'Ετους.

Ρα από ένα κουβά γεμάτο νερό. Κατό-πιν ανάδουν τα κερία και κάθονται γύρω από τόν κουβά, παίζοντας χαρτιά. Ο κά-τοχος του κεριού που θα όθση πρώτο, θεωρείται ο ευτυχέστερος από τους πα-ρευρισκομένους κατά το έτος που άρχι-ζει !

Στις 'Ινδίες, η έορτή της πρωτοχρο-νιάς έορτάζεται με περιεργον τρόπον. Πριν άκομη άνατείλ η ήλιος, ομάδες ά-πό άνδρες περνούν από τους δρόμους

νύκτας στους 'Ινδούς, είναι έκτάκτως φαντασμαγορικό. Οι 'Ινδοί και οι 'Ινδοί τώκουν τάμα, να βάλλουν ένα φαναρί-κι της ιδικής των κατασκευής πάνω σε ένα κογκύλι και να το ρίξουν στη θά-λασσα ή τόν ποταμό. Βλέπει έτσι κανείς πολυάριθμα φανάρια από κογκύλια να έπιπλέον στην έπιφάνεια των ποταμών ή της θαλάσσης, έχοντας την έντοπιση ότι άντικρύζει έναν άλλον έπείγειο.... ουράνιο με άστρα.....

Η Πρωτοχρονιά στην 'Αμερική γιορτάζεται με τρικομδερα γλέντια στα άριστοκρατικά νά κτερινά κέντρα.

Οι διάφοροι λαοί του 'Ισλάμ περνάνε την ημέρα της ης του έτους με τελείως διάφορον τρόπον από τους λαούς του παλαιού και νέου Κόσμου. Ο Μουσουλ-μάνος της Βαγδάτης, της Δαμσκού, του Καίρου, και πολλών άλλων άσιατικών πε-ριφερειών νύνεται με πένθημα ρούχα την Πρωτοχρονιά. 'Αέριοτος, και νη-στικός όφειλει να περάση την ημέρα ζυ-τή μέσα στο.....νεκροταφείο και έπάνω στους τάφους των άποθανόντων συγγε-νών του ! !.....

Για τους Κινέζους η Πρωτοχρονιά, θε-ώρεται η ημέρα άπ' την όποιαν έξαρ-τώνται όλα τα άγαθά της Γης. 'Ισως γι' αυτό οι Κινέζοι σέβονται την 1ην του έτους με ένα τρόπο που δεν διαφέρει από τρομο και φόδο. Φροντίζουν πρώ-τα να έξοφληθουν τα χρέη των, αν έχουν, γιατί το θεωρούν μεγάλη 'γρου-δοσύα) να τους θεί ο νέος χρόνος χρεωμένους, έστω και με 'πενιτάρα'.

Η Πρωτοχρονιά στη Κίνα, είναι η ημέρα των άδων, που είναι άπολύτως βέ-βαιοι ότι θα πάρουν τα λεπτά που έδα-νεισαν.... Την παραμονή της Πρω-τοχρονιάς, έμπρός στην προτομή του Βουδδά παρατίθεται λουκούλιον γεύμα με άφθονα φαγητά και ποτά. 'Αλλοίμο-</

Η ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

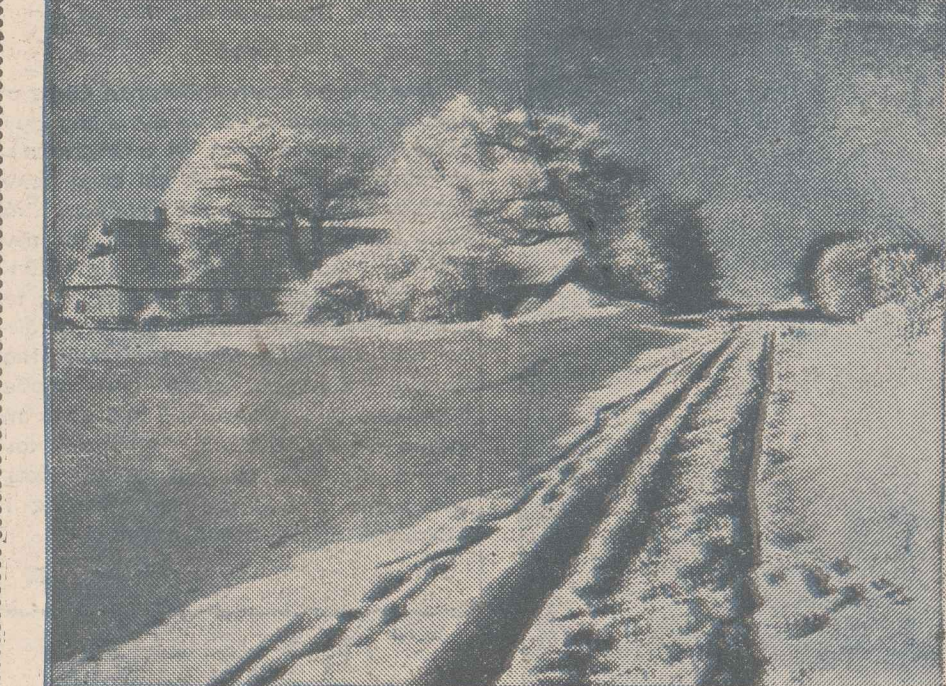
Όταν όλα μεταβάλλονται σε παραμυθένιες και άπιθανες συνθέσεις του λευκού...

Όλοι οι προφητείες μας προανγγέλλαν και εξακολουθούν να μας προανγγέλλουν έναν βαρύτατο χειμώνα. Και φαίνεται πως ο κύριος-Χειμώνας δεν σκέπτεται διόλου να διαψεύσει τις προφητείες, τούναντι, μπορεί να νομίζει κανείς, πως έχει όλην την διάθεσιν να τις επιβεβαιώσει με τον πανηγυρικότερον τρόπον. Ήδη στην Πάρνηθα έχει χιονίσει κατ' επανάληψιν και η Πεντέλη και ο Ίμμιτος ακόμη εφόρεσαν, ο τελευταίος την άσπρη ακούφια του και η δεύτερη την άσπρη της μαντίλα που την έφθανε ως τη μέση σκεδόν. Για τα άλλα βουνά δεν γίνεται καν λόγος, τα βορειότερα, δυτικότερα, νοτιότερα και ψηλότερα από τα τρία γινώσκει εις τον κόσμον όλον σκεδόν άπτικά όρη.

Έκείνα όλα έχουν πολύ περισσότερο χιόνι από αυτά και το διαπρουν για πολύν καιρό, μερικά ως την άνοιξη.

Δεν είναι η πρώτη φορά, που οι προ-

φητείες προείπαν βαρύ χειμώνα και ούτε πρώτη φορά, που τα προλεχθέντα αυτά επαληθεύσαν. Η Ιστορία σημειώνει πολλούς θριμείς χειμώνας στην Εύρωπην. Οι σκεπτικές δε προφητείες δεν είναι καν προφητείες, έρ' όσον διακρίνονται, εν μέρει τουλάχιστον... επί της στατιστικής, η στατιστική δε αποκαλύπτει ότι προκειται άπλως περί άστρονομικού κύκλου εκλειψίων της σεληνής και του ήλιου διαρκείας 372 έτών. Ούτως ο χειμώνας του 1936-37 δεν θα είναι, κατά τους υπολογισμούς αυτούς, παρά η επανάληψις του χειμώνας του 1564-1565. Ο τελευταίος ούτος δέ, κατά την παράδοσιν, υπήρξε πρόγνωση φοβερός, άφου το μελανί επάλασε στα μελανοδόχεια των συγγράσεων.

Ενας χρονογράφος του καιρού εκείνου βεβαιώνει ότι δεν υπήρχε σιγή σε ποίησις ή σε χωρία, όπου το νερό να μην επάγανε κάθε μέρα, έκτος εάν ήτο επάνω στη φλόγα ή σ' αναμμένα κάρβουνα. Και κοντά στη φωτιά το νερό και το κρασί επάγυναν. Έπι μάλλον στο σπίτι μου και ο άλλα σιτία ακόμη είδα με τα μάτια μου το ζουμί να δράζει μέσα στον τέντζερ, ενώ ο ήλιος που έπεφτε στο χέρι του τέντζερ και στο σκέπασμα επάγυναν άμέσως. Το πρωί που ζυγνούσαν οι άνθρωποι εύρισκαν πάγο επάνω στο σεντόνι τους και στα σκεπάσματα, που είχε σκηνιασθή η νύχτα από την άναπνοή τους.

Άλλα η Ιστορία μας φέρνει πολύ πιο πίσω στο πέρασμα των αιώνων. Ο πρώτος βαρύτερος χειμώνας, για τον όποιον ξέρει να μας διηγήσει, είναι ίσως ο του 396 πρό Χριστού. Τον χρόνο εκείνο το χιόνι καλύπτει τη Ρώμην επί 40 όλόκληρες ημέρες.

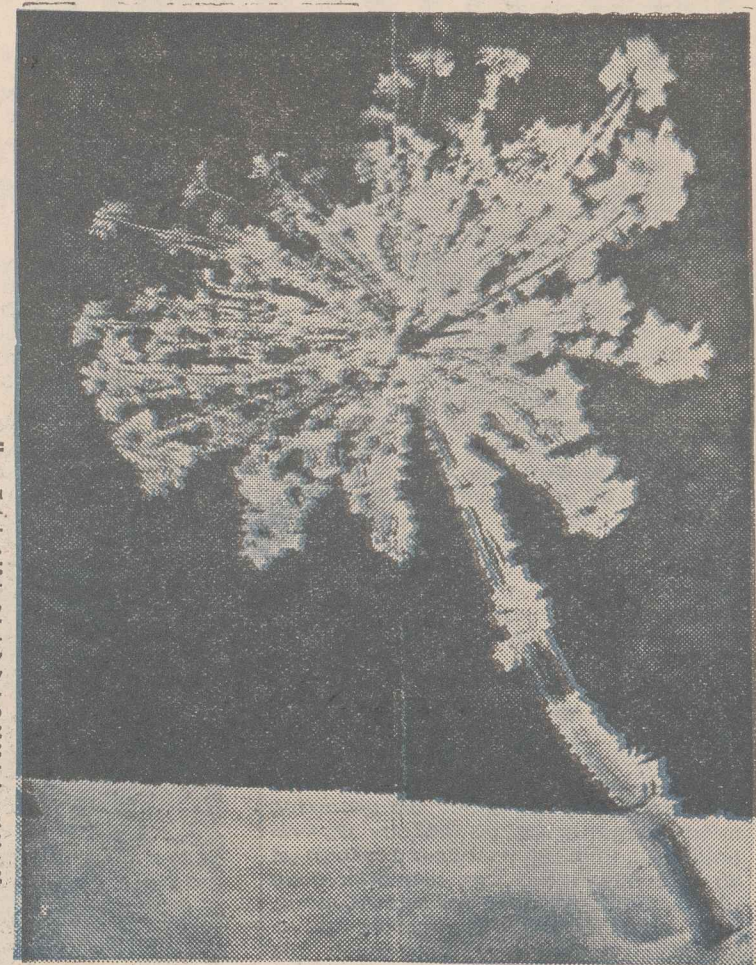
Κατόπιν έχουμε κακούς χειμώνας που εμφανίζονται εις την ζωήν της ανθρωπότητας πολύ συχνότερα παρά κάθε 372 χρόνια, εις πείσμα των προφητειών και

τούσαν - όπως τα ήμερολόγια των πλοίων, ως πούμε - διάφορες οικονομίες, Ιερείς, μοναστήρια, σημειώνουν πάλη την ίδια έμφανισιν άλλων (στην Μοναχία) και στις ηλιετικές τους δρομους άλλων πόλεων της Ευρώπης και την ίδια τρόπον πηλοσέως του κρασιού, στο 1479.

Το 1564 το κρασί για την Άγία Μετάληψιν παγώνει στις εκκλησίες και ως έκ τούτου δεν μπορεί να φάγη λειτουργία και το κρασί είναι τόσο δριμύ, ώστε οι καμπάνες ραγίζονται ψηλά στα καμπαναριά. Πλησιέστερα ακόμη σε μας, το 1709, αναγράφεται επίσης ως δριμύτατος χειμώνας. 24,099 άνθρωποι πεθαίνουν από το κρύο ο' ένα μίνα μόνο στο Παρίσι. Οι θάνατοι είναι πολλοί και στην άριστοκρατία, αλλά οι φτωχοί ήθεβαινον σάν τις μύγες).

Στη σημερινή εποχή μας βεβαίως, όσο δριμύς κι' αν είναι ο χειμώνας, δεν είναι φάνη δυνατόν να φθάσει εις τα άρματα των ανθρώπων Κράτη τουλάχιστον να έπιθερί τέτοιες προμερές καταστροφές. Οι λύκοι πιά δεν καταβαίνουν στις πόλεις, σπανίως δέ και στα όρεινά χωριά ακόμη, τα σιτία προστατεύουν καλλίτερα και θερμαίνονται όλα, εν γένει δε το επίπεδον της ζωής έχει βελτιωθεί αισθητώς και η οργανώσις είναι τέτοια, ώστε στις μεγάλες πόλεις το χιόνι σκεδόν δεν προφθάνει να πέσει στην άσφαλτο και άμέσως καθαρίζεται. Ο χειμώνας δεν είναι πιά γενικώς το φθιτρόν, που ήτο άλλοτε και για πολλές χιλιάδες ανθρώπων μάστιγα είναι πηγή χαράς και ευφροσύνης. Στην Εύρωπην τάχιστα, που άποτελεί, σάν να πούμε, παρά τις πολιτικές διαφορές που την χωρίζουν, ένα άρμονικό κοινωνικό σύνολο, δεν υπάρχει βουνό, μέλις πέσει το χιόνι, που να μην άντικειν άπ' τις χαρούμενες φωνές των όρειστών και των χιονοδρόμων. Οι ώριμες πολυχρυσές τουαλέτες των νέων γυναικών, τα κομμά

ΡΙΖΕΤΕ ένα δέμμα εις αυτές τις εικόνες που παραθέτομεν στην σελίδα. Με τη φανταστική συνθέσει παραδώνων αλληγορίαν, έχει ντυθεί το σπίτιν, το άντικείμενο... Ο κόσμος των σινγκε ριμ εναν πραγματόν έχει φέρσει ένα μυσικό μαγικό. Ο όρμος δάλεγε κανείς πως δύνει εις το άπειρον. Τα δέντρα έχουν άποκίψει μιν μόρφη και καυδάνουν μέρας ο' αυτήν την λευκήν σύμφωναν της φύσεως...

φορέματα των ανθρώπων, οι χαρούμενες φωνές, τα παιχνίδια στο χιόνι, οι λιγυρώδεις καταβάσεις με το σκι, οι δρόμοι με τα έλκυθρα και τα μπόμπολαυ προσδίδουν εις το χειμερινόν τοπίον μίαν κίνησιν και μίαν ζωρότητα που ήσαν άπολύτως άγνωστες στα μέρη εκείνα πρό όλων ακόμη εξακατοχίδων.

Εν τούτοις η χαρά του χειμώνας δεν έγκειται μόνον στις δυνατός και υγιεινές αθλητικές και ήμισαθλητικές εκδηλώσεις. Την εύρισκόμεν κατά τρόπον φανταστικό στη μοναδική και φαντασμαγορική ώραότητα της φύσεως κάτω από το χιόνι. Το κάταστρο στρώμα καλύπτει όσο φθάνει το μάτι τους άπέραντους κάμπους, τις πλαγιές των λόφων και των βουνών και φθάνει ως ψηλά στις κατάλευκες, θα έλεγε κανείς, άπείροτες κορυφές. Ο όρμος φυέγουν προς το άπειρον και χύνονται μέσα στην κατακνία ή μέσα στο φως, κάταστρο κι' αυτόι με τις δύο παράλληλες τροχιές που, χαράζουν οι ρόδες των διαφόρων όχημάτων, στο πέραςιά τους. Η όμορφιά του χιονισμένου τοπίου αναφαίνεται όλόκληρη, ίδιως στο χωριό ή την έξοχό. Ο κάταστρος πέπλος παραμένει λείος και άπαράβιαστος σε όλη την επιφάνεια των έξοχικών τοποθεσιών και μόνον οι χαραγμένοι δρόμοι ή οι πατημασιές καθαρίζουν όρισμένες κατευθύνσεις. Οι στέγες των σπιτιών είναι άσπρες, οι πέτρες, οι πάγκοι, τα γεωργικά εργαλεία, οι ρόδες που είναι προστά στα σιτία, όλα είναι σκεπασμένα με ένα μαλακό στρώμα σάν άσπρο βαμβάκι. Τα δέντρα ίδιως και τα χαμώδεια άπαιτούν μιά μοναδική γρα-

φικόττητα, που πρέπει να τη δει κανείς με τα ίδια του τα μάτια για να τη χαρή πραγματικώς, διότι καμμία περιγραφή, όσο πιστή και όσο ποιητική και αν είναι, δεν είναι δυνατόν να την άποδώσει. Το χιόνι συσσωρεύεται εν γένει από το μέρος που φυσά ο άέρας, κατά την άρα που πέσει. Κάθε κλάδο, κάθε άνωμαλία του δένδρου, χρησιμεύει διά να σκηνιαζίζονται ιδιαίτερες μορφές και άσυνήθιστα σκηνία από τις άσπρες νιφάδες που συσσωρεύονται σύμφωνα με τη φορά του άνέμου. Το χιονισμένο δάσος, ίδιως με την άπέραντη σιωπή του και την άσπρόδα που θαρραίνει πάνω στα όρη, δύναται και έπίμονα έλτα, έχει μίαν άνεπιμτη έπιθλητικότητα και το άνέδρασμα στις χιονισμένες πλαγιές των βουνών προσθέτει χαρές αισθητικές, που είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να τις ερμή κανείς άλλος. Μία άλλη όμορφιά του χειμώνα είναι τα κρύσταλλα που σκηνιαζίζονται στα δένδρα, στους βράχους, στις στέγες, στα παράθυρα, τα όρατα κρύσταλλα, τα όποια λάμπουν σάν διαμάντια στην πρώτη άκτινα του ήλιου και ερήμερα λυώνουν μόλις η άκτινα έπιμείνι να τα φωτίσει κάπως περισσότερο.

Ο χειμώνας και ιδιαίτερος το χιονισμένο τοπίο μας προσφέρουν, έκτος από την χαρά των χειμερινών σπόρ και από των καθαρό, κρύο, βουνοειδές άέρα, που μας νερμίζει το στήθεα, την ήρεμη, σιωπή και λεπτή όμορφιά, την όποια μπορεί να χαρή βαθειά κάθε σκεπτικός και συγκεντρωμένος παρατηρητής.

Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Δύσκολη έκλονή

Είπε παραμονές πρωτοχρονιάς. Ο καλός σύζυγος αισθάνεται την υποχρέωσιν να προσφέρει ένα δώρον στην γυναίκα του. Άφου ενύρισε όλα τα μαγαζιά, επιστρέφει τέλος στο σπίτι.

Νόερες ανάπη μου, λέει στη γυναίκα του, πόσες ώρες έμεινα διατακτικός μπροστά σε μία γούνα κ' ένα περιφρημο δυσκολία. Δεν ήξερα ποιά θα άδρασε περισσότερο.

Και τι μου πήρες ; ρωτάει με άγωνία η γυναίκα του.

Τίποτα, άγνπη μου. Ήταν πολύ άκριβό και τα δύο...

Οί έπιχειρηματίαι

Δύο φίλοι, έπιχειρηματίαι, συναντώνται στο δρόμο.

Α, ευτυχώς που σε βρήκα ! λέει ο πρώτος. Πάμε να πάρουμε κάτι ;

Τίνος ; άπαντά ο δεύτερος.

Περιοιτή ερώτησις

Αγαπητέ κύριε δικηγόρε, πώς μπορεί να ο' ευχαριστήσω ; λέει κάποιος σάν συνήγορό του.

Αν τον καιρό που οι φολινικές άνεκάλυξαν τα λεφτά, αυτή η ερώτησις έγινε περιττή, άπαντά ο δικηγόρος.

Κουβαροδάδες

Πολύ κουβαροδάδες αυτοί οι δύο φίλοι που συναντήσαν σάν δρόμο, αν κριθεί τους :

- Έργατες ;
- Ναι, γιατί ;
- Αν δεν είχες φάει θα σου έδιναν ευχαρίστως ένα ούζο.
- Και σ' έργατες !
- Όχι. Γιατί ;
- Ευχαρίστως θα σου έδιναν ένα καφέ.

Τα οικονομικά

Ενας δοθηδός λογιότοδ, πσο δεν παίρνει βέβαια μεγάλον μισθόν, έζηγει σένα φίλο του πώς τα καταφέρνει, ώστε να τον άρκοιν εκείνα που κερδίζει.

Ακολουθώ ένα σύστημα άπλοστατον και άκριβέστατον, του λέει : 30 τοις εκατόν του μισθού μου πίνω στο νοίκι, 40 τοις εκατόν στο φαγητό, 30 τοις ντυσίμο, 20 στα μικροέξοδα, και τέλος...

Μα για στάσου, τον διακόπτει ο άλλος, έχεις ξεπεράσει τα 120 τοις εκατόν.

Το ξέρω, αλλά τι θέλεις να κάνω ;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ
Γραφεία Σταδίου 23.
Τυπογραφ. Παλαμίδου 4.
ΤΗΛΕΦ. : Γραφείων 31909
Τυπογραφ. 28632

ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ
Ο ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΕΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ
ΤΟΥ Κ. Π. ΝΙΡΒΑΝΑ

Μεγάλη συγκίνησις είχε παρατηρηθή εις τους κύκλους του Παραδείσου, κατά τας ημέρας εκείνας. Ο Άγιος Βασίλειος είχε σκληθή εις άπολογίαν από τον Πανάγαθον. Το γεγονός έσκολιάζετο ζωηρώς και πολυτρόπως. Όταν παρουσιάσθη τέλος, πρό του φοβερού κριτηρίου, ο Πανάγαθος τον έκεραύνωσε, με το θεϊον του δέμμα, και το έλεγε :

Με μεγάλην μου λύπην παρατηρώ, Άγιε, ότι έχεις παραγνώρισει έντελώς την άποστολήν σου, που είναι ή άποστολή κάθε Άγιου. Η διαγωγή σου έχει καταντήσει έσχάτως σκανδαλώδης, εις τας σχέσεις σου μετά των ανθρώπων. Όλοι οι άλλοι συνάδελφοί σου, καθώς γνωρίζεις, ένασχολούνται εις πράγματα θεάρεστα και χρήσιμα. Έκτελούν έργα σωτηρίας και άπολυτρώσεως. Είναι περιττόν, νομίζω, να σου αναφέρω παραδείγματα, διότι είναι πολύ γνωστά, τόνον εις τον Ούρανόν, όσον και επί της Γης.

Ο Άγιος Βασίλειος έτρεμε πρό της θείας όργης. Δεν είχαν άντικρύσει ποτέ του τον Πανάγαθον τόνον άργισμένον. Και ο Πανάγαθος εξέκολούθησε :

Δεν άγνοείς τα τίμια και άγαθά έργα των άλλων Άγίων. Ο Άγιος Νικόλαος προστατεύει και σώζει τούς άπυχείς ναυτιλλομένους, διατρέχων άκοίμητος τα άργισμένα πελάγη, δαμάζων τα κύματα και δρατόμενος, διά της ιδίας του χειρός, του πηδαλίου των χειμαζομένων πλοίων, εις τας στιγμάς των κινδύνων. Η Άγία Βαρβάρα προφυλάσσει τούς ανθρώπους από έπάρματα νύχματα, από την εύλογίαν και τούς υμετούς. Οι Άγιοι Ανάργυροι, ο Κοσμάς και ο Δαμιανός, θερμαίνουν τούς πτωχούς, που δεν έχουν τα μέσα να καταφύγουν εις τούς λατρούς. Δωρεάν έλασαν την χάριν και δωρεάν την δίδουν. Ο Άγιος Πατελεήμων είναι ο τρυφερός προστάτης των νηπίων και θηλαζόντων. Και ο Άγιος Φανούριος ακόμη φανεώνει εις τούς ανθρώπους τα άντικείμενα που έχασαν και τα όποια άποκρύπτει δόλιχος ο Έπάρτας. Όλοι οι Άγιοι έκτελούν εύδρκος τα όμμήα των καθηκοντα και ύπηρετούν την θέλησιν μου άπέναντι των πλάσμάτων μου. Και σύ, Άγιε Βασίλειε, τι πράττεις ;

Ο άτυχής Άγιος είχε μείνει άναυδος.

Μην κυτάξεις να έφύρης μίαν ματαιάν άπάντησιν... το έλεπε, αόστηρός αλλά και περιλυπος, ο Πανάγαθος. Θα σε πληροφορήσω έγώ τι πράττεις. Υποβάλλεις διαρκώς όλας τας ποιηράς έξεις των πλάσμάτων μου, συνεργάζομενος μοιραίως, με τον Έπάρτατον. Ο άνθρωποι σε περιμένουν έναγωνίως, διά να έπιδοθούν εις τα ποιηρά έργα των άνόμων κερδών, την κωείαν και την χαροποιείαν. Σε φαντάζονται έρχόμενον από την Καισαρίαν, διά να στρώσεις τούς πρασίνοους τάπητας επί των τραπέζων, όπου θασιλεύουν, σκόττιό άρχοντες, χρισθέντες από τον Σατανά, ο Ρήγας και ο Φάντης. Περιφέρουσι εις τας χαρτοκακτικές λέσχας, τα καζίνια, τους λιποδρόμους, όπου σε θεωρούν προστάτην και άντλήτηρά των. Άγιος έσύ του Ούρανοδ ύπηρετείς -έν άγνοίαν σου θέλω να πιστεύω- τον Άρχοντα του Σκότους.

Ο Άγιος Βασίλειος εξακολουθούσε να τρέμη όλόκληρος, πρό της άποκαλύψεως της άσυναισθητόν ένοχής του.

Δεν έτελείωσα ακόμη... το έλεπε ο

ΑΘΗΝΑΙ
1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Αριθ. φύλλου 15
Τιμή φύλλου Δραχ. 2
Έκδίδεται κατά Σάββατον

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 1937

Ο Άν - Βασίλειος έρχεται ...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Η γυναίκα είναι το θραύτερον έλάτωμα της φύσεως.

ΜΙΛΤΟΝ

Οι γέροι δεν κάνουν φίλους. Στα γέροντα όλες οι άπόψεις είν' άνεπαύρτωτες.

ΒΩΒΕΝΑΡΙΚ

Ενα μονάχα ασήημα δεν βλάπτει ή υπερβολή, την εύγνωμοσύνη.

ΛΑΜΠΡΙΤΕΡ

Εάν οι γυναίκες ήσαν εόθιμα, οδ-δέματα θα έγινώριζον τον τελευταίον των έραστών.

ΛΑΜΕΝΕ

Πανάγαθος. Ο παντεπότης όρθολόγος μου σε είδε πολλάκις φορτωμένον με πολυποικίλα δώρα, ως θαυμάζων. Οι άνθρωποι πιστεύουν, ότι έσύ επενόησες τα νέον αυτά θάσανον, που κασιζεις από άδικον και άπαχθή φορολογία. Και σε έρωτώ, διά τελευταίαν φοράν : Είπε έργα Άγιού αυτός ; Είπε διαγωγή Άγιοσύνη ;

Ο Άγιος έμεινεν άσπολόγητος. Ο Πανάγαθος του έπέδωκεν έπιστολήν ποιήν έτησίαν διαθεσιμότητος, άρχομένη από της 15 Ιανουαρίου και λήγουσαν την 15 Δεκεμβρίου. Απομένει να θεσπισθή, εάν μετά την έκτισιν της ποιήν του, ο Άγιος Βασίλειος θα επανέλθι εις τον δρόμον του Θεού.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΪΑ

Φυτά τών μεγάλων βυθών

Ο αμερικανός φυσιολόγος Κάμπελ επέτυχε να έγκλιματίσει φυτά που ζούν εις τα βάθη του Ώκεανού. Το θαύμα αυτό της διατηρήσεως εις τόν ελεύθερον αέρα φυτάν που φυτόνται εις τόν νερό, αποτελεί ένα από τα εκπληκτικότερα κατορθώματα της επιστήμης. Άνωτέρω : Μία άποψις της περιέργου σέρας του μεγάλου επιστήμονος.

ΧΡΥΣΟΦ ΓΟΣ ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Μία πολύ δυσάρεστος περιπέτεια έτυχε τελευταίως εις ένα χρυσοθήραν του Καναδά, ονόματι Ρίτσαρντ Τζόνσον από την Άλμπέρταν. Ο χρυσοθήρας αυτός είχε βάσει κατά μέρος ψήγματα χρυσοῦ άξιας τριών χιλιάδων φράγκων. Φαντασθήτε την έκπληξιν του όταν μίαν ημέραν ανεκάλυψε ότι το δοχείον έντός του οποίου είχε τοποθετήσει τα ψήγματα του χρυσοῦ έκρηξιμειεν ως κατοικία εις ένα τεράστιον ποντικό, που έτρεφε με τα ψήγματα αυτά, από τα όποια δέν έμεινε οσέονδι τίποτε !

Η έκτη αίσθησις τών πουλιών

Πώς ένα χελιδόνι άφίνοντας τό χωριό ή τό δάος που έκτισε τό φωλιό του, κατορθώνει να πετάξει χιλιάδες-πολλές φορές-χιλιόμετρα για να βρει εύκρατα κλίματα να διαχειμάσει εκεί και να επιστρέψει έπειτα στο ίδιο μέρος από τό όποιο ξεκίνησε τό έπόμμενο καλοκαίρι ; Ποιό δρόμο άκολουθεί ;

Μερικοί απέδωσαν σε μία έκτη αίσθησι, που έχουν τα πουλιά, τό κατόρθωμα αυτό : Στήν αίσθησι του «προσανατολισμοῦ». Άλλοι πάλι ώμίλησαν περί ένστικτου καί μαγνητισμοῦ, τίποτε όμως δέν έπικρίβηται.

Γιά να μελετήσουν πιό βετικά άκριβώς αυτά τα φαινόμενα ιδρύθηκαν στην Ευρώπη σταθμοί, οι όποιοι παρακολουθούν την πτήσι των αποεμνημικών πουλιών. Διηλαδής συλλαβάνουν πουλιά και άφου τους περάσουν στο πτόδι ένα μικρό δακτυλίδι από άλουμίνιο με διακριτικά γράμματα, τα άφινουν κατόπιν ελεύθερα. Παραλλήλως είδοποιούνται όλοι οι Πτηνολογικοί σταθμοί της Ευρώπης και καταγράφονται στα κατάστιχα του Μουσείου των Πτηνών των Παρισίων» όλες οι σχετικές έρευνήσεις. Στο τέλος έκαστου χρόνου οι σταθμοί αποστέλλουν στο Μουσείο όλες τις συλλήψεις πουλιών που έδομείωσαν, με τα διακριτικά γράμματα και τους αριθμούς έκάστου, καθώς και την ημερομηνία της συλλήψεως.

Έτσι ελέγχεται ή κατεύθυνσις της πτήσεως και ο χρόνος που άπαιτείται.

Γυναίκες έργοστάσια παραγωγής!

Στην Ρίνα, έσπεμεισθη τελευταίως ή άνακάλυψις μιας άκούην γυναικός με ηλεκτρικές ιδιότητες. Πρόκειται για μία νέα μόλις 18 έτών, ή όποια, μόλις άκούμησθη στο χείλι της ένα ηλεκτρικό καλώδιο, άνάβει άμέσως τόν μικρό ηλεκτρικό λαμπτήρα, που εύρίσκειται στην άλλη άκρη του ορόσημου.

Οι πολυαριθμοί επιστήμονες, που έμελέτησαν τό παράξενο αυτό φαινόμενο, απέφρασαν ότι ή κόρη έχει στον οργανισμό της άρκετή ποσότητα ηλεκτρισμοῦ, ίκανή να προμηθεύει τόσον ρεύμα, όσο χρειάζεται ένα σπίτι διά τας καθημερινάς του ανάγκας !

Έπίκαιρα θέματα =====

ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΥ

===== Τί είναι τό σύμβολο της ντάμας

Η συνήθεια τών ανθρώπων να παίζουν την Πρωτοχρονιά χαρτιά, για να δοκιμάσουν ή τύχη τους, είναι πολύ παλιά και μία από τις χαρακτηριστικότερες της ζωής μας. Λίγοι όμως είναι εκείνοι που ξέρουν την ιστορίαν των. Γιατί τά άμυχα αυτά χαρτονάκια, που μας γεμίζουν με τόσες συγκινήσεις, έχουν και αυτά την ιστορίαν των. Είναι ένα κομμάτι από τη ζωή μας, μία πρωτοχρονιάτικη ανάγκη, που είτε αποβαίνει προς θελός μας, είτε όχι, πάντως θα μάς μενάλην άξίαν. Μερικά τέτοια σώζονται άκόμη και τώρα στο Μουσείον της Ρώμης. Μερικά έτι άργότερα εύρεθη ο τρόπος της χαραξέως των εικόνων, επάνω σε ξύλο, και ή χρονολογία αυτή ανάγεται στο 1420-1430 μ. Χ. Έτσι κατωρθώθη ή πώλησις παιγνιοχαρτών σε μικρότερον τιμήν. Τό σπουδαιότερον και πρώτον έμπορικόν κέντρον παιγνιοχαρτών, υπήρξε ή γερμανική πόλις Ουίμ, στην όποιαν σώζονται σήμερα όλίγα από τά πρώτα παιγνιοχαρτα που έξετυπώθησαν τό 1421.

Όπως ελέπετε, τά χαρτιά που θα πιάσετε την παραμονή της Πρωτοχρονιάς για να δοκιμάσετε την τύχη σας σούρουπισή τους μία ιστορία δεκαπέντε αιώνων άπό τότε που άρχισαν να παίζονται. Η ιστορία της ντάμας μπορεί να πηγαίνει πώς έχει να επιδείξη πολλούς βασιλικούς τίτλους. Στάς αύλας της Δύσεως οι έσπεμμένοι και οι αύλικοί των έσπεμνίζαν να παίζουν με μανιάν χαρτιά, και στα παιγνίδια των ελάμβανον ένεργόν μέρος και οι γυναίκες. Έπί τών ημερών, έτι παραδείγματι του Καρόλου του της Γαλλίας, όχι μόνον οι κυρίες της αύλης έπαίζαν με πάθος χαρτιά, άλλα προς τιμήν των και εις άναγνώρισιν της γενναίας συμβόλης των στη χαρτοπαίξις, ένα από τά σύμβολα των χαρτιών άνωμάσθη «ντάμας», δηλαδή «κυρία» προς τιμήν του ωραίου φύλου! Μία γυναίκα της όποιας τό όνομα έμεινε περίφημον στην ιστορία της χαρτοπαίξεως είναι η Ρωσική κόμισσα Κισσέεφ, για την όποιαν ελέγετο τό παροιμιώδες: «Η κυρία κόμισσα παίζει μία φορά την ημέρα χαρτιά, από τας ένδεκα τό πρωί έως τας ένδεκα την νύκτα».

Μπορείτε από τόν χαρακτηρισμόν αυτόν να λάβετε μίαν ιδέα από τό χαρτοπαίξιμο, που πάθος της Ρωσίδος κομήσεως.

Ένα άκόμη ένδοξο άνέκδοτο από την ιστορία των χαρτιών είναι και αυτό: «Όταν ο βασιλεύς της Άγγλίας Έρρίκος ο ός ένυμφεύθη την Γερμανίδα πριγκίπισσαν Άνναν της Κλέβης, έπέραςε ολόκληρο σκεδόν τη νύκτα του γάμου, παίζων χαρτιά μαζί της! Ο βασιλεύς ένυμφεύθη την Άνναν μετά τόν θάνατον της τρίτης συζύγου του Ίωάννας Σεΐμουρ. Δέν την έρθηκε όμως τόσο ώραίαν όσο την παρίστανε ή εικών που της είχε φιλοτεχνήσει ο διάσημος ζωγράφος Χολδάιν, εικόνα που ο Έρρίκος είχε δει πριν την ζήτηση σε γάμο. Ο βασιλεύς δέν έρθηκε ή νέα του συζύγου του γούστου του και ως καλύτερο πρόπο για να περάση μαζί της την ώρα του, κατά την πρώτη νύχτα του γάμου του, έρθηκε πώς ήταν να παίζουν χαρτιά! Η Άννα της Κλέβης είχε την τύχη ή καλύτερα την άτυχία, ή θρασύς εκείνη να κερδίση στα χαρτιά και αυτός ήταν ένας άκόμη λόγος για να προδιαβεί τον βασιλέα έναντιον της. Έπειτα από έπτά μήνες ο Έρρίκος της διεζούχη. Τυχρή λοιπόν στα χαρτιά ή Άννα, στάθηκε άτυχη στον έρωτα. Είναι αυτό άκριβώς που λέμε και σήμερα, για έναν όταν χάνη στα χαρτιά.

Μη στενοχωριέσαι, κερδίζει άλλοι. Και ο χαμένος, αισθάνεται ένδομύχως την ικανοποίησι ότι ένα μέρος της άτυχίας του στα χαρτιά, άντισταμίζεται με έπιτυχίες στον έρωτα... Τί ώραία σύταπτή...

Στείρωσις και γάμος

Η μόδα του εύγονισμού έχει κατακτήσει πολλές Χώρες, μετόδω δέ των άλλων και τίν Δημόκρατίαν του Παναμά. Η Κυβέρνησις της Χώρας αυτής υπέβαλε εις τίν Βουλήν ένα νομοσχέδιον, διά του όποιου καθίσταται ύποχρεωτική ή στείρωσις εις τους ήλιθους και τους πάσχοντας από διάφορα νευρικά νοσήματα, και τούτο διά να προστατευθ ή υγεία της φυλής. Έξ άλλου, ο γάμος μεταδύ πολλών του Παναμά και μεταναστών ώρισμένων κατηγοριών, έπιτελείται μόνον εις περιπτώσιν κατά τίν όποιαν οι ένδιαφερόμενοι δεσθεούν να ύποβληθούν εις στείρωσιν.

Ο άκριβώτερος σκύλος

Ο σκύλος που ποζάρει εις την άνωτέρω εκόνα, είναι άναμφιδόλως τό άκριβώτερον τετράποδον της ύπαιθρου. Τό φύλο «Μελαντον» και έξετιμήθη εις τίν τελευταίαν άκνοσμοικήν έκθεση του Λονδίνου άντι 2.500 λίρών ! !

Χαρτοπαίξια

—Πού θα τό κόψετε άπόψε;

Αυτό είναι τό μοτίβο κάθε κουδέντας την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Κάθε άνθρωπος που σέβεται και άκολουθεί τά καθιερωμένα έθιμα, έχει ύποχρέωσιν να «τά κόψη» όπως όδηποτε την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Πρέπει να ύποβεί τών καινοουργιών χρόνον με τό έννοηράι του μπακαρά στο γέρι, ή τούλάχιστον, με ένα φύλλ του άσσου για να πάη γούρι όλος ο χρόνος. Θέλουν να πουν γι αυτό τό έθιμο της γενικής Πρωτοχρονιάτικης χαρτοπαίξεως, ότι είναι τάχα μία δοκιμή της τύχης. Από τό αποτέλεσμα που θα βγύ, στο τέλος του παιχνιδιού, έπειτα από όλονύκτιον πάλην ένάντιον της δυσμενείας της τύχης, μπορεί να καταλάβη κανείς δέν αυτή ή θεά θα του χαμογελάση ή όχι και να πάη μία ιδέα για τό τι περιμένει ή τι τον περιμένει κατά τό νέον σι...

—Οχι, πόκερ, όχι. Δέν ξέρουμε... —Να παίζω όσοι ξέρουν, έπιμένει ο προτεινός.

—Νομίζω ότι πρέπει να παίζουμε όλοι... Δέν είναι δυνατόν όλοι να παίζουμε τάχα μία δοκιμή της τύχης. Από τό αποτέλεσμα που θα βγύ, στο τέλος του παιχνιδιού, έπειτα από όλονύκτιον πάλην ένάντιον της δυσμενείας της τύχης, μπορεί να καταλάβη κανείς δέν αυτή ή θεά θα του χαμογελάση ή όχι και να πάη μία ιδέα για τό τι περιμένει ή τι τον περιμένει κατά τό νέον σι...

—Σωστά, παρατηρεί ο άρχηγός της οικογενείας. Πρέπει να παίζουμε ένα παιχνίδι που να τό ξέρουν όλοι. Τι θέλετε, λοιπόν, να παίζουμε;

Και τό σύνθημα ρίχνεται:

—Τριάντα ένα!

—Μάλιστα, μάλιστα !... άκούονται κραυγαι γενικής έπιδοκιμασίας. Τριάν-

τα τα μέλη της οικογενείας και οι προσκεκλημένοι.

—Τι θα παίζουμε, κύριοι;

—Πόκερ! προτείνει κάποιος που ποζάρει για γνώστης όλων των μυστικών του χαρτοπαγιγνίου.

—Άμέσως όμως ώφνέσεται φωνή γενικής διαμαρτυρίας.

—Οχι, πόκερ, όχι. Δέν ξέρουμε... —Να παίζω όσοι ξέρουν, έπιμένει ο προτεινός.

—Νομίζω ότι πρέπει να παίζουμε όλοι... Δέν είναι δυνατόν όλοι να παίζουμε τάχα μία δοκιμή της τύχης. Από τό αποτέλεσμα που θα βγύ, στο τέλος του παιχνιδιού, έπειτα από όλονύκτιον πάλην ένάντιον της δυσμενείας της τύχης, μπορεί να καταλάβη κανείς δέν αυτή ή θεά θα του χαμογελάση ή όχι και να πάη μία ιδέα για τό τι περιμένει ή τι τον περιμένει κατά τό νέον σι...

—Σωστά, παρατηρεί ο άρχηγός της οικογενείας. Πρέπει να παίζουμε ένα παιχνίδι που να τό ξέρουν όλοι. Τι θέλετε, λοιπόν, να παίζουμε;

Και τό σύνθημα ρίχνεται:

—Τριάντα ένα!

—Μάλιστα, μάλιστα !... άκούονται κραυγαι γενικής έπιδοκιμασίας. Τριάν-

τα τα μέλη της οικογενείας και οι προσκεκλημένοι.

—Τι θα παίζουμε, κύριοι;

—Πόκερ! προτείνει κάποιος που ποζάρει για γνώστης όλων των μυστικών του χαρτοπαγιγνίου.

—Άμέσως όμως ώφνέσεται φωνή γενικής διαμαρτυρίας.

—Οχι, πόκερ, όχι. Δέν ξέρουμε... —Να παίζω όσοι ξέρουν, έπιμένει ο προτεινός.

—Νομίζω ότι πρέπει να παίζουμε όλοι... Δέν είναι δυνατόν όλοι να παίζουμε τάχα μία δοκιμή της τύχης. Από τό αποτέλεσμα που θα βγύ, στο τέλος του παιχνιδιού, έπειτα από όλονύκτιον πάλην ένάντιον της δυσμενείας της τύχης, μπορεί να καταλάβη κανείς δέν αυτή ή θεά θα του χαμογελάση ή όχι και να πάη μία ιδέα για τό τι περιμένει ή τι τον περιμένει κατά τό νέον σι...

—Σωστά, παρατηρεί ο άρχηγός της οικογενείας. Πρέπει να παίζουμε ένα παιχνίδι που να τό ξέρουν όλοι. Τι θέλετε, λοιπόν, να παίζουμε;

Και τό σύνθημα ρίχνεται:

—Τριάντα ένα!

—Μάλιστα, μάλιστα !... άκούονται κραυγαι γενικής έπιδοκιμασίας. Τριάν-

τα τα μέλη της οικογενείας και οι προσκεκλημένοι.

—Τι θα παίζουμε, κύριοι;

—Πόκερ! προτείνει κάποιος που ποζάρει για γνώστης όλων των μυστικών του χαρτοπαγιγνίου.

—Άμέσως όμως ώφνέσεται φωνή γενικής διαμαρτυρίας.

—Οχι, πόκερ, όχι. Δέν ξέρουμε... —Να παίζω όσοι ξέρουν, έπιμένει ο προτεινός.

—Νομίζω ότι πρέπει να παίζουμε όλοι... Δέν είναι δυνατόν όλοι να παίζουμε τάχα μία δοκιμή της τύχης. Από τό αποτέλεσμα που θα βγύ, στο τέλος του παιχνιδιού, έπειτα από όλονύκτιον πάλην ένάντιον της δυσμενείας της τύχης, μπορεί να καταλάβη κανείς δέν αυτή ή θεά θα του χαμογελάση ή όχι και να πάη μία ιδέα για τό τι περιμένει ή τι τον περιμένει κατά τό νέον σι...

—Σωστά, παρατηρεί ο άρχηγός της οικογενείας. Πρέπει να παίζουμε ένα παιχνίδι που να τό ξέρουν όλοι. Τι θέλετε, λοιπόν, να παίζουμε;

Και τό σύνθημα ρίχνεται:

—Τριάντα ένα!

—Μάλιστα, μάλιστα !... άκούονται κραυγαι γενικής έπιδοκιμασίας. Τριάν-

Και όλοι με μανία επιδίδονται στην πρωτοχρονιάτικη χαρτοπαίξια για να δοκιμάσουν την τύχη τους κατά τη χρονιάρα αυτή ημέρα...

τοσχές, από χαρτιά της τράπουλας και από εξαντλημένες φάτσες.

Όποτε, λοιπόν, πρέπει άπαραιτήτως να τό κόψετε άπόψε. Μαζί με τά τόσα έθιμα της Πρωτοχρονιάς, πρέπει να έχετε έθελαι κατά μέρος κι ένα σοφόρ ποσόν, τό όποιο, έπειτα από τό όλονύκτιον παιχνίδι, θα περάση στο άνεπιτρέπτο παρελθόν, μαζί με την τελευταία νύχτα του παλιού χρόνου. Και δέν έχετε να έρευνήσετε για ν' ανακαλύψετε τό...

κοφτήριον. Όλα τά σπίατα, άπόψε, μεταβάλλονται σε μικρογραφίες Μόντε-Κάρλο. Σε κάθε φωτισμένο δωμάτιο της πόλεως, υπήρχει και από μία, τούλάχιστον, τράπουλα, τά 32 χαρτιά της όποι-ας έχουν τη δύναμι να μεταβάλλουν την περιουσιακή σας κατάστασι κατά τρόπον οσέον άνεπαρόφωτον για σας ή για τους άλλους. Στα μεγάλα σπίατα, στα διαμερίσματα των πολυκατοικιών και στα πιο φωτά σπίατα άκόμη ή χαρτοπαίξια θα είναι ή μοναδική άσπομη άσχολία. Μία μικρή διαφορά μόνον θα ύπάρξη στην κάθε. Άλλού 9α είναι δέκα χιλιάδες, άλλού δύο, κι άλλού πέντε...

Τό παιγνίδι άρχίζει.

—Βάλτε, κύριοι!

—Καίθαμε!...

—Η μπάγκα έχει κι' αυτή πεντάρι, άλλα δέν τραβάει. Μαζεύει από τό ένα ταμπλά, πληρώνει τό άλλο και εισπράττει ή διαφορά.

—Δέν έπρεπε να τραβήξετε, κύριε Πελοπίδα.

—Εν τώ μεταδύ στο καρρέ που έχει στηρή στη γωνία συμβαίνουν άλλα περιεργα πράγματα. Μία ώραία κυρία με τολμηρό ντεκόλε, άναγγέλλει με θρίαμβο:

—Καρρέ...

—Τό είδαμε τό καρρέ σας! άπαντά ένας εύφνης κύριος, κυτάζων τό ντεκόλε της κυρίας...

Μία τρομερή μπλόφα του κυρίου κατατροπώνεται.

—Όστε κανέτε μπλόφες, κύριε Χρίστο!

—Πού και πού, κυρία μου. Έσπετε!

—Παίζω σπανίως. Προτιμώ πάντα να παίζω με άναγία χαρτιά.

—Τό λαμβάνω ότι άγύ μου.

—Ένας άλλος κύριος κάνει όλο ζευγάρι.

—Βλέπω ότι τά ζευγάρια σας κυνιγούν, τό παρατηρώ.

—Μά τά κυνιγώω έγώ, κυρία μου.

τοσχές, από χαρτιά της τράπουλας και από εξαντλημένες φάτσες.

Όποτε, λοιπόν, πρέπει άπαραιτήτως να τό κόψετε άπόψε. Μαζί με τά τόσα έθιμα της Πρωτοχρονιάς, πρέπει να έχετε έθελαι κατά μέρος κι ένα σοφόρ ποσόν, τό όποιο, έπειτα από τό όλονύκτιον παιχνίδι, θα περάση στο άνεπιτρέπτο παρελθόν, μαζί με την τελευταία νύχτα του παλιού χρόνου. Και δέν έχετε να έρευνήσετε για ν' ανακαλύψετε τό...

κοφτήριον. Όλα τά σπίατα, άπόψε, μεταβάλλονται σε μικρογραφίες Μόντε-Κάρλο. Σε κάθε φωτισμένο δωμάτιο της πόλεως, υπήρχει και από μία, τούλάχιστον, τράπουλα, τά 32 χαρτιά της όποι-ας έχουν τη δύναμι να μεταβάλλουν την περιουσιακή σας κατάστασι κατά τρόπον οσέον άνεπαρόφωτον για σας ή για τους άλλους. Στα μεγάλα σπίατα, στα διαμερίσματα των πολυκατοικιών και στα πιο φωτά σπίατα άκόμη ή χαρτοπαίξια θα είναι ή μοναδική άσπομη άσχολία. Μία μικρή διαφορά μόνον θα ύπάρξη στην κάθε. Άλλού 9α είναι δέκα χιλιάδες, άλλού δύο, κι άλλού πέντε...

Τό παιγνίδι άρχίζει.

—Βάλτε, κύριοι!

—Καίθαμε!...

—Η μπάγκα έχει κι' αυτή πεντάρι, άλλα δέν τραβάει. Μαζεύει από τό ένα ταμπλά, πληρώνει τό άλλο και εισπράττει ή διαφορά.

—Δέν έπρεπε να τραβήξετε, κύριε Πελοπίδα.

—Εν τώ μεταδύ στο καρρέ που έχει στηρή στη γωνία συμβαίνουν άλλα περιεργα πράγματα. Μία ώραία κυρία με τολμηρό ντεκόλε, άναγγέλλει με θρίαμβο:

—Καρρέ...

—Τό είδαμε τό καρρέ σας! άπαντά ένας εύφνης κύριος, κυτάζων τό ντεκόλε της κυρίας...

Μία τρομερή μπλόφα του κυρίου κατατροπώνεται.

—Όστε κανέτε μπλόφες, κύριε Χρίστο!

—Πού και πού, κυρία μου. Έσπετε!

—Παίζω σπανίως. Προτιμώ πάντα να παίζω με άναγία χαρτιά.

—Τό λαμβάνω ότι άγύ μου.

—Ένας άλλος κύριος κάνει όλο ζευγάρι.

—Βλέπω ότι τά ζευγάρια σας κυνιγούν, τό παρατηρώ.

—Μά τά κυνιγώω έγώ, κυρία μου.

τοσχές, από χαρτιά της τράπουλας και από εξαντλημένες φάτσες.

Όποτε, λοιπόν, πρέπει άπαραιτήτως να τό κόψετε άπόψε. Μαζί με τά τόσα έθιμα της Πρωτοχρονιάς, πρέπει να έχετε έθελαι κατά μέρος κι ένα σοφόρ ποσόν, τό όποιο, έπειτα από τό όλονύκτιον παιχνίδι, θα περάση στο άνεπιτρέπτο παρελθόν, μαζί με την τελευταία νύχτα του παλιού χρόνου. Και δέν έχετε να έρευνήσετε για ν' ανακαλύψετε τό...

κοφτήριον. Όλα τά σπίατα, άπόψε, μεταβάλλονται σε μικρογραφίες Μόντε-Κάρλο. Σε κάθε φωτισμένο δωμάτιο της πόλεως, υπήρχει και από μία, τούλάχιστον, τράπουλα, τά 32 χαρτιά της όποι-ας έχουν τη δύναμι να μεταβάλλουν την περιουσιακή σας κατάστασι κατά τρόπον οσέον άνεπαρόφωτον για σας ή για τους άλλους. Στα μεγάλα σπίατα, στα διαμερίσματα των πολυκατοικιών και στα πιο φωτά σπίατα άκόμη ή χαρτοπαίξια θα είναι ή μοναδική άσπομη άσχολία. Μία μικρή διαφορά μόνον θα ύπάρξη στην κάθε. Άλλού 9α είναι δέκα χιλιάδες, άλλού δύο, κι άλλού πέντε...

Τό παιγνίδι άρχίζει.

—Βάλτε, κύριοι!

—Καίθαμε!...

—Η μπάγκα έχει κι' αυτή πεντάρι, άλλα δέν τραβάει. Μαζεύει από τό ένα ταμπλά, πληρώνει τό άλλο και εισπράττει ή διαφορά.

—Δέν έπρεπε να τραβήξετε, κύριε Πελοπίδα.

—Εν τώ μεταδύ στο καρρέ που έχει στηρή στη γωνία συμβαίνουν άλλα περιεργα πράγματα. Μία ώραία κυρία με τολμηρό ντεκόλε, άναγγέλλει με θρίαμβο:

—Καρρέ...

—Τό είδαμε τό καρρέ σας! άπαντά ένας εύφνης κύριος, κυτάζων τό ντεκόλε της κυρίας...

Μία τρομερή μπλόφα του κυρίου κατατροπώνεται.

—Όστε κανέτε μπλόφες, κύριε Χρίστο!

—Πού και πού, κυρία μου. Έσπετε!

—Παίζω σπανίως. Προτιμώ πάντα να παίζω με άναγία χαρτιά.

—Τό λαμβάνω ότι άγύ μου.

—Ένας άλλος κύριος κάνει όλο ζευγάρι.

—Βλέπω ότι τά ζευγάρια σας κυνιγούν, τό παρατηρώ.

—Μά τά κυνιγώω έγώ, κυρία μου.

τοσχές, από χαρτιά της τράπουλας και από εξαντλημένες φάτσες.

Όποτε, λοιπόν, πρέπει άπαραιτήτως να τό κόψετε άπόψε. Μαζί με τά τόσα έθιμα της Πρωτοχρονιάς, πρέπει να έχετε έθελαι κατά μέρος κι ένα σοφόρ ποσόν, τό όποιο, έπειτα από τό όλονύκτιον παιχνίδι, θα περάση στο άνεπιτρέπτο παρελθόν, μαζί με την τελευταία νύχτα του παλιού χρόνου. Και δέν έχετε να έρευνήσετε για ν' ανακαλύψετε τό...

κοφτήριον. Όλα τά σπίατα, άπόψε, μεταβάλλονται σε μικρογραφίες Μόντε-Κάρλο. Σε κάθε φωτισμένο δωμάτιο της πόλεως, υπήρχει και από μία, τούλάχιστον, τράπουλα, τά 32 χαρτιά της όποι-ας έχουν τη δύναμι να μεταβάλλουν την περιουσιακή σας κατάστασι κατά τρόπον οσέον άνεπαρόφωτον για σας ή για τους άλλους. Στα μεγάλα σπίατα, στα διαμερίσματα των πολυκατοικιών και στα πιο φωτά σπίατα άκόμη ή χαρτοπαίξια θα είναι ή μοναδική άσπομη άσχολία. Μία μικρή διαφορά μόνον θα ύπάρξη στην κάθε. Άλλού 9α είναι δέκα χιλιάδες, άλλού δύο, κι άλλού πέντε...

Τό παιγνίδι άρχίζει.

—Βάλτε, κύριοι!

—Καίθαμε!...

—Η μπάγκα έχει κι' αυτή πεντάρι, άλλα δέν τραβάει. Μαζεύει από τό ένα ταμπλά, πληρώνει τό άλλο και εισπράττει ή διαφορά.

—Δέν έπρεπε να τραβήξετε, κύριε Πελοπίδα.

—Εν τώ μεταδύ στο καρρέ που έχει στηρή στη γωνία συμβαίνουν άλλα περιεργα πράγματα. Μία ώραία κυρία με τολμηρό ντεκόλε, άναγγέλλει με θρίαμβο:

—Καρρέ...

—Τό είδαμε τό καρρέ σας! άπαντά ένας εύφνης κύριος, κυτάζων τό ντεκόλε της κυρίας...

Μία τρομερή μπλόφα του κυρίου κατατροπώνεται.

ΠΩΣ ΖΟΥΝ ΤΑ ΧΕΛΙΑ

Ένα αίνιγμα, το όποιον ματαιώς προσπαθούν να έξιχνιάσουν οί φυσιολόγοι.

αυγά χελιών και μικρά νεογνένια χελία, χωρίς να τα κατορθώσουν. Οι χωρικοί μάλιστα ενόμιζαν, επαναλαμβάνοντες, ότι τα χελία γεννούντο εις το βάθος της λάσπης του πυθμένος των ελών και έπαρουσιάζοντο μόνον όταν είχαν ήδη αρκετά μεγαλώσει. Η άλγεια εν τούτοις, μεταξυ των πολλών αυτών εκδοχών, είναι άλλη, χωρίς να είναι ολιγώτερο περιεργή και ρωμαντική. Την άνεκάλυψε δέ, τή 1922, ένας Δανός επιστήμων, ο οποίος διά να φθάσει εις τα συμπεράσματα εις τα οποία έφθασε και τα οποία δέν επιδέχονται αμφισβήτηση φαίνεται αυτή τη φορά, εκκρίσθηκε 25 δολόκληρα χρόνια κόπων και αναζητήσεων. Έτσι απεκαλύφθη επί τέλους το μυστήριο της ζωής των χελιών. Υπάρχει ένα μεγάλο θαλάσσιο ρεύμα, του οποίου το νερό είναι θερμότερο από το νερό της θάλασσας, το γνωστό Γκόλφ Στρήμ, το όποιον αρχόμενον από τον κόλπον του Μεξικού, διασχίζει την θάλασσαν των Σαργασών και χωρίζεται κατόπιν εις δύο κλάδους, των οποίων ο ένας περιβάλλει τις δυτικές ακτές της Ισπανίας και της Αφρικής, ενώ ο άλλος διερχόμενος βορείως της Αγγλίας, εξακολουθεί προς βορράν τον δρόμον του κατά μήκος των ακτών της Νορθηγίας. Το περιεργον αυτό και μυστηριώδες θαλάσσιο ρεύμα θερμαίνει τις ακτές της Αγγλίας και της Νορθηγίας και χάρις εις αυτό το θερμότερο νερό τα μέρη εκείνα σημειώνουν αρκετούς βαθμούς περισσότερον από ό,τι αναγράφει εις άλλας χώρας της Γης που εύρισκονται εις το αυτό πλάτος.

λη 7 ή 8 ετών, αρχικώς ως μικροί διάφανοι λεπτοκέφαλοι και κατόπιν ως άσπρα σκουλακία. Χωρίς την βοήθεια του ρεύματος του Γκόλφ Στρήμ, αυτή τη φορά ξεκινούν προς άνωρρειον αυτής της θαλάσσης των Σαργασών, όπου γεννιούνται Στά Ιδια μυστηριώδη δάδη αυτής της θαλάσσης που παρουσιάζει εκεί στον μεγάλο κόλπον πάλι την άνοιξη, στην επιφάνεια κατά εκατοντάδες χιλιάδων, κατά εκατομμύρια μάλλον, τα μικρά εκείνα διαφανή ζώα, οι λεπτοκέφαλοι, που έπειτα από λίγο θα αφεθούν στο θερμό ρεύμα του Γκόλφ Στρήμ για να ζήσουν πάλι, διασχίζοντας όλο τον Ατλαντικό Ωκεανό, στις ακτές της Ευρώπης και ν' ανεβούν με τη σειρά τους στα ποτάμια, στις λίμνες και στο έλν, όπου θα παραμείνουν τα επτά-όκτω χρόνια που απαιτούνται για να ενηλικιωθούν και να κατέβουν πάλι στη θάλασσαν των Σαργασών.

Στις έλληνικές λίμνες τα μικρά χελία γεννιούνται κατά μυριάδες και αναπτύσσονται με θαυμαστήν γοργότητα.

Αλλά τί γίνονται τα χελία μετά την άπορκειν των, ή όποια είναι άφροντα, από κάθε θέλεια έχει μέσα της 5-6 κάδες εκατομμύρια αυτών, ή 5-6 προσιθέται και άλλο μυστήριο δια την λύση του οποίου οι επιστήμονες αναγκάσθηκαν να διακόψουν κάθε έρευνα, έφ' όσον τα δάδη του Ωκεανού παραμένουν άπαραβίαστα και άνεξερευνητά για τον άνθρωπο εις βάθος μεγαλύτερο των 900 μέτρων. Ποτέ κανένα από τα ήραία άσπρηνια χελία με τα λαμπερά μάτια, δέν εξαφανίστηκε μετά την άπορκειν. Τι γίνονται; Μήπως γίνονται δορά των τεράτων του θυθού; Η μήπως τα όσον συνθησισμένα χελία των λίμνων και των ελών μας μετατρέπονται μίαν τελευταίαν φοράν και, εις το άνεξιχνίαστο εκείνα βάθη γίνονται κανένα από τα περιεργα, σκεδόν άγνωστα φάσμα των μεγάλων βυθών των οποίων σπάνια τινά δείγματα μόνον εύρισκονται εις τα Υδρογραφικά Μουσεία; Τεράστια όκταπόδια, φάρια με ρύγχος, σαν το άγριογούρουνο, όστρακόδερμα κόκκινα και πράσινα; Αυτό είναι το τελευταίον μυστήριον της ζωής των χελιών, το όποιον, ίσως, μίαν ήμεραν ανακαλύψουν και αυτό οι επιστήμονες, όταν αϊ πρόσλοι της επιστήμης θα τους επιτρέψουν να κατεβούν εις χιλιάδες μέτρων βάθη εντός των άνεξερευνητών μυστηρίων των θαλάσσιων.

Τα χελία παραμένουν εις τα γλυκύα

νερά 7 ή 8 χρόνια, ήλικία εις την οποίαν είναι ήριμα προς άναπαυγήν. Τότε μερικά φθάνουν μήκος 1 και 1 1/2 μέτρου και τότε το δέρμα των αλλάζει χρώμα για τελευταία φορά, πριν αρχίσουν το νέο τους μεγάλο ταξίδι. Γίνονται άσπρηνια και τα μάτια τους μεγαλώνουν και άποκτούν μίαν ήδιατερή λάμψη. Στις πρώτες ήμέρες του φθινοπώρου, άκολουθούντα κάποια μυστηριώδη κλίση, άναχωρούν από τα ενδιαιτήματά τους, όπου και άνευρίσκονται ταύτα και όσο και άν είναι μακριά από τη θάλασσα, για την καθόδο τους, προς τον Ωκεανό. Κοντά στις ακτές κατεβαίνοντας τα ποτάμια συναντούν τα άρρενα και εξακολουθούν πλέον το ταξίδι τους μαζί. Τα περιεργα αυτά ζώα ξεκινούνε μαζί προς άνωρρειον διεύθυνση, τι μεγά-

Έξωτική καλλονή

Ίγκουζα: ή ωραιότερη γυναίκα της Ανατολικής Αφρικής

το χελί, που κουλουριάζεται σαν το αϊρί και πλέει σταυρούς και στις λίμνες σε άτελείωτα κοπάδια, θεωρείται ένα από τα νοσημότερα φάρια των μεσημερινών χωρών

τά τόσα μυστήρια που παρουσιάζει ή ζωή των διαφόρων όντων, στο άπεραντο πλάτος της φύσεως, ένα από εκείνα που εύκον μείνει άνεξερεύνηστα μέχρι πρό όλην των ετών ακόμη είναι το της ζωής και της άναπαυγής των χελιών. Λόγω ακριβώς του μυστηρίου που περιέβαλλε τα ζώα ταύτα, ύπάρχον διάφοροι φανταστικές εκδόσεις, τις όποιες ύπεστήριζαν οι επιστήμονες και ο λαός και οι όποιες συχνά άλληλοσυγκρούοντο χωρίς καμμίαν πραγματική, επιστημονικήν βάση. Άλλοι ύπεστήριζαν ότι τα χελία δέν είναι παρά μία μορφή ενός άγνωστου είδους ψαριών, άλλοι ότι κάθε ζώο είχε μέσα του και τα δύο γένη, άλλα ότι γεννούντο από την λάσπην των τελάτων ή από άγνωστα ζώα εις τα βάθη των θαλάσσιων. Κανείς δέν είχε κατορθώσει να έξιχνιάσει από πού πραγματικώς προήρχοντο τα περιεργα αυτά ζώα, τα όποια εύρισκονται σε όλες τις θάλασσες, σε όλους τους ποταμούς, σε όλες τις λίμνες και σε όλα τα έλν άκόμη της Ευρώπης και σε κείνα, τα όποια άπλώνονται εις το μέσον των άγρών, εις ύψηλότερα άκόμη μέρη, μακριά από κάθε τρεχούμενο νερό. Το περιεργον ακριβώς είναι ότι τα χελία ζούν με την ίδια εύκολία στο θαλάσσιο νερό και στο γλυκό νερό και άκόμη στην ξηρά όταν, διά να φθάσουν από κανένα ποταμό σε έλος ή σε λίμνη μέσα στη ξηρά, διασχίζουν επί ώρες κάμπους και λειβάδια, διευθυνόμενα με ένα ασφαλές ένστικτο προς το μέρος όπου εύρίσκεται το νερό. Τα ταξίδια αυτά δέν είναι τυχαία, άλλα επαναλαμβάνονται με την ίδιαν ακρίβεια κάθε χρόνο.

Επί πολύν καιρό οι άσכולούμενοι με τα ζητήματα αυτά επιστήμονες, ως και οι άλγεις έζήτησαν να εύρουν παντού

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΙΑ

“Ανός Βασιλέας έφθασε, καθάλλα... πισκόπουλα κρατών είκόνα και χάρτι... τούτέστι μία τράπουλα... ‘Ο Ρήγας και ή Ντάρια του, κι’ ό φάντες καθαλιέρος που οι τρεις τους κάνουν... τρίγωνον-ό νεός, ή νεά κι’ ό γέρος μάς προσκαλούν εις τις μαντή της Τύχης το τραπέζι -κει όπου με τον έρωτα και με χαρτιά αλέρωτε ή κάθε μία παίζει...”

Το πόκερ έχει στα σαλόν την πρώτη θέσι πάρει. Όλος ό κόσμος σήμερα έμοιζε να μιλά φάρη. Και το παιγνίδι έφθασε στο πιο μεγάλο φάρτε αλλά καμμία δέν έννοσε ν’ άφήρη και το κόρτε. Μία μικρούλα παίκτρια κορτάρε μ’ ένα Ρώσο συνάμα μ’ ένα Γερμανό που την λητρεύει τόσο μά και με έναν Έλληνα και με κάποιον Έγγλεζο χάριν δέ... επικαιρότητας και μ’ έναν Κινέζο. Και είπαν όσο είδανε με τέτοια... ποικιλία: -Αυτή έχει όλες τις φυλές, ήτοι... πεντασουλία. Και ένας νεός που στα χαρτιά έχει κίτρινα μεγάλα τα φινει με πέντε ζωνθές, την μία μετά την άλλη. Και όλοι οι σωμαίτικαι του του λένε μ’ ένα στόμα: -Έσύ άποψε, φίλτατε, μάς κέρδισες με... χρώμα. Μίαν άλλην όπου τέσσαρες φίλους πλουσίους έχει και τους μάδα γερά, αφού ή τοίπη τους άντέχει την μακαρίζουν που περνά εύτυχισμένον βίον και έπειδή έχει κα ρο έ... τεσσάρων πλθθων.

Κι’ ό μπακαράς έχει πιστούς πολλούς και μανιώδεις, άντρες, γυναίκες και παιδιά και κήρες... θηριώδεις. Για μία κήρα οι φίλες της έλεγαν ο’ ένα σήπι πως έχει φίλους δώδεκα, άντι του μακαρίτη. Κι’ έκείνι τους άπνηπσε: “Συστά λετε κυράδες άλλα’ ως γνωστόν στον μπακαρά, δέν πιάνονται... οι δεκαδεις”.

‘Ο λαουτζίκος προτιμά άπ’ όλα την παροστα ο’ αυτήν τα φράγκα άκουμπά ό Βάγκος κι’ ή Μαρριέτα ήγουν τούτέστι δηλαδή όπως το λέν Ισπανιστί την κάθε τους παροστα...

Βάζει ή Μαρριέτα και κερδά και στον ένθουσιασμό της δυο όλόθερμα φίλια σκάει ρε στον καλό της. Κι’ αυτός της λέει παρεύθες, κρατώντας την παροστα: -Βάλα τα δύο τα φίλια... ή άβ ο λ... ρε Μαρριέτα. Μά οι μάγκες πούναι τις βρείες σαν οι οικονομους περιφρονούν το χαρτί και στο μπαρμπούτι πάνε. Του κάθε μάγκα είν γραστό, που λετε εις το ζώδιο να χάνη κάθ’ Αϊθαλειεύ με τ’ άμιο τ’ ασούλα...

“Όλοι για τα ήχονια πολλών να παίζετε καθήστε και ο’ όσους παίζετ’ εύχον, άλλο αλός... ή κερδίζετε. Μ’ αν όωρη ή Τύχη ή άπιστή σε μαρκινε το χάρτι όποιος θα χάρη στα χαρτιά, κερδίζει στην αγάπη... Αυτό εδύθηκε ασφαλώς από τους κεραισμένους για να το λέν ειρωνικά στους όλους τους χαμένους. Μα αεις σταθήτε εξυμνιού κ’ αν στο χαρτί καίτε και μείνετε άπενταροί, σπεύστε... να δαγερθήτε

ΚΥΝΙΚΟΣ

(Εικονογράφος του κ. ΜΙΧ. ΓΑΛΛΙΑ)

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ ΟΙ ΖΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Πώς εγυρίσθη μία ταινία με πρωταγωνιστάς αποκλειστικώς μαύρους της 'Αφρικής

Εσκεφθήκατε ποτέ πως είναι δυνατόν να γυρισθί μία ταινία με ηθοποιούς αποκλειστικώς και μόνον αγρίους Ζουλού; Έπειδή δεν είναι εύκολον να φαντασθίτε ένα τέτοιον άθλον, ακούστε την αφήγησιν ενός ρεζιόερ, του Στεφάν, που έπαιζε μολίς από την 'Αφρικήν, όπου εγύρισε μίαν τέτοιαν ταινίαν.

«Ευτυχώς, λέγει, ότι δεν εγνώριζα τί με έπεριμενε. Άλλως δεν θα είχα τό θάρρος να γυρίσω μίαν ταινίαν με ηθοποιούς μόνον μαύρους και μάλιστα αγρίους, που δεν είχαν καμμίαν δυσκολίαν να μās έπιτεθούν και να μās σκο-

πώσουν. Τούναντίον μάλιστα άρχισαν ακριβώς τότε, με μίαν άτελείωτην σειράν περιπετειών. Πρώτα έπρεπε να πάρουμε μερικάς άποψεις των τοπίων, εις τας οποίας φυσικά, έπρεπε να φαίνονται και μερικά μαύροι. Δεν έπέρασεν όμως μία ήμερα χωρίς να αποσιιάσουν από τό μέρος που είχαμεν όρίσει εις μίαν ώριμένην ώραν. Έρχοντο όποτε ήθελαν, πράγμα τό όποϊον έδυσκόλευε φοδερά την εργασία μας. Πολλάκις δέ αναγκάσθηκα να διακοψώ τό παίξιμο, διότι ήμουν τόσοں ταραγμένος, που ήτο αδύνατον να έργασθώ.

Συνέβαιναν και κομικά επεισόδια. Ένα πρωί με ειδοποίησαν ότι ή πρωταγωνίστρια, μία από τας συζύγους τό άρ- γιστού της φυλής, δεν ήμπορούσε να παίξη εκείνην την ήμεραν. Και όταν έρώτησα την αίτιαν, μου άπήνησαν ότι της είχε πέσει εις τό κεφάλι ένα ξύλο.

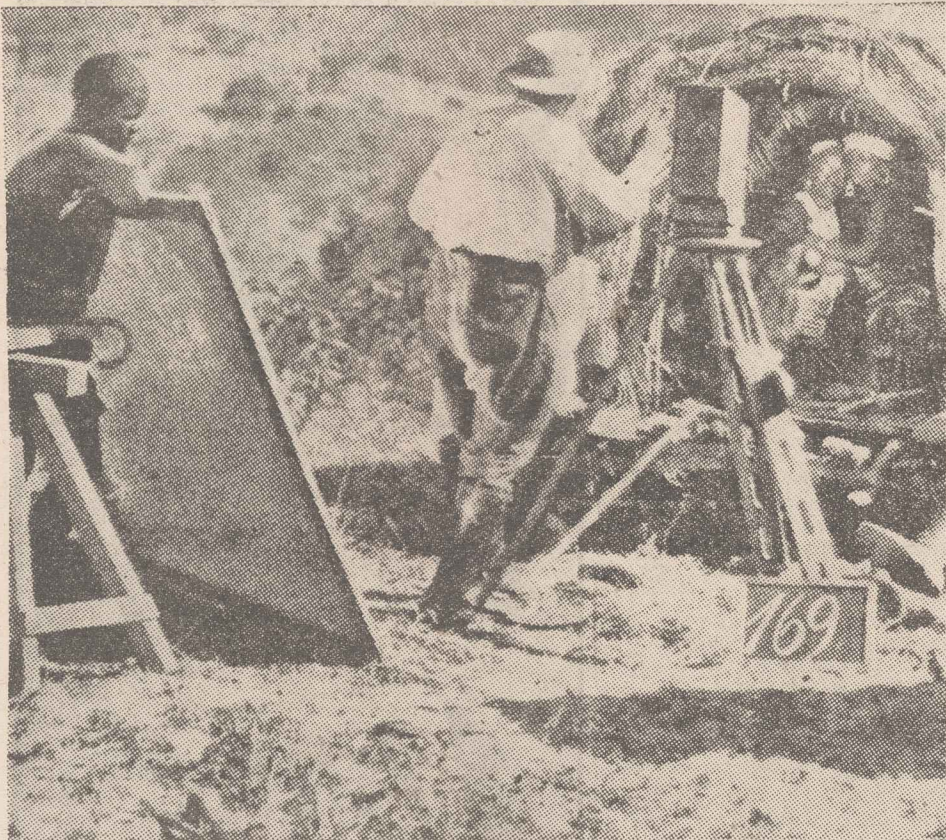
Ανήσυχος μήπως έτραυματίσθη σοδάρά, έπήγα να την έπισκεφθώ εις την κα-

λύθην της. Την εύρηκα με τό κεφάλι δεμένο. Έλυσαν τόν πρόχειρον επίδεσμον και είδα μίαν μεγάλην τρύπαν εις τό κρανίον της. Έρώτησα με τόν διερμηνέα να μάθω εάν της έπεσε εις τό κεφάλι τό κλαρί κανενός δένδρου. Έπληρο- φηρήθη όμως, ότι τό ξύλο που της έπεσε εις τό κεφάλι τό έκρατούσεν ολίγον πριν ό σύζυγός της και της απέδειξε με αυτό την στοργήν του.

Εννοείται, ότι εις αυτήν την κατάστα- σιν ήτο αδύνατον να παίξη. Την είδα- ποιησα ότι τό γύρισμα ανέβηλτο. Αύ- τη όμως δεν μου συνεχώρησε ποτέ τό γε-

νόνησις όποχρεώσεως». Φαντασθήτε τί γίνεται όταν πρόκειται περί ραντιδαύ. Έμαρτυρούσα κυριολεκτικώς κάθε φο- ράν που έπρόκειτο να συγκεντρώσω τους πρωταγωνιστάς της ταινίας εις ένα ώ- ρισμένον μέρος, την ίδιαν ώραν. Τό γύ- ρισμα ανέβηλτο κατ' έπανάληψιν, διότι κάποιος μās έλειπε. Και όμως, προηγου- μένως μās είχαν δώσει επίσημους δια- θεβαιώσεις ότι θα ήσαν ακριβείς! Έπί τέλους όμως κατόρθωσα να τους πειθα- ρχήσω με την έπιβολήν προστίμων.

Πολλοί λευκοί ήθοποιοί, παθαίνουν «τράκ» όταν πρόκειται να παίξουν. Οι

Τό ζεύγος των αγρίων μέσα στην καλύβα κινηματογραφείται, ενώ ένας άλλος αγρίος κρατά καθρέφτη έν είδει προσβολής και φωτίζει καταλλήλως τους πρωταγωνιστάς.

τάσουν. Έπρεπε όμως να παρουσιάσω κάτι νέον από την 'Αφρικήν, μίαν ταινίαν δηλαδή παρομοία της οποίας να μην έχη ακόμη γυρισθί.

Η ταινία αυτή, με ήθαγενεις ήθοποιούς, δεν ήτο καθόλου «σοδάρ» εργασία με την σημασίαν που δίνουμε συνήθως εις την έκφρασιν αυτήν. Ήτο ένα συνε- γές παζάρεμα με τους ήθοποιούς, που δεν έννοούσαν να έργασθουν εάν δεν έπραγματοποιούσαν τας έξωφρενικάς ά- εξιώσεις των.

Τό πρώτον σπουδαϊόν έμπόδιον ήτο ή δυσπιστία των Ζουλού πρός τους λευ- κούς. Είνε γνωστόν ότι δεν υπάρχει πλέ- ον νέγρος εις την 'Αφρικήν που να μην ήλθεν εις έπαφην με πολιτισμένους άν- θρώπους. Εγνώριζα όμως ότι πέρα από ένα πυκνότερο δάσος, τό όποϊον έλάγι- σται Εύρωπαϊοί έχουν διασχίσει, ζή μία φυλή ήθαγενών εις κατάστασιν σχεδόν άγρίαν. Ήσαν οι καταλληλότεροι άν- θρωποι διά την υπόθεσιν μου και έπρά- θεζα κατ' εύθειαν πρός τας έκει.

Όταν έφθάσαμεν, έστάθη αδύνατον να συνεννοηθώ. Όχι διά τό ζήτημα της γλώσσης, διότι είχαμε μαζί μας καλούς διερμηνείς, άλλ' έπειδή ό άρχηγός της φυλής αυτής, ένας νέγρος με κάσσημα μαλλιά, είχεν έλθει και άλλοτε εις έπα- φην με Ευρωπαίους. Συνεζήτησε λοιπόν μαζί του όλοκληρούς ήμέρας, και κάθε φοράν που ένόμίζα ότι επί τέλους είχαμε συμφωνήσει, μου έζήτησε μερικά ασ- λινία παραπάνω. Ήτο της γνώμης ότι όταν δά έπιστρέψα εις την Εύρώπην με την ταινίαν αυτήν θα έθροναρίζα έπο- μένως δσα και άν τό δώνα, αναγκά- σθηκα να φύγω για να μην παρατείνω άδίκως την παραμονήν μας εις την 'Α- φρικήν.

Έπί τέλους, έπειτα από άρκετάς πε- ριπληνήσεις, εύρηκα τόν άνθρωπον που μου έχρειάζετο διά να γυρίσω την πε- ρίφημον αυτήν ταινίαν. Ήτο ό άρχηγός της φυλής των Νόμπε, ένας ψηλός και έπιθλητικώς νέγρος, εύτυχης σύζυγος μιάς τριάδος γυναικών, που έπινε από τό πρωί ως τό θράδυ διάφορα αλκολι- κά ποτά έντοιας κατασκευής.

Πρώτα μου έζήτησε μερικά φυσιγγία και κατόπιν μίαν μπουκαλά κωνία. Αυτό ήταν μία παγίδα, εις την όποιαν όμως δεν έπεσα. Διότι άν τό δώνα αυ- τό που έζητούσε, θα με είχε εις την ά-

«Αν και ή συνήθεια να δίνονται εις τους δρόμους όνόματα ύφισταται πρό 2.000 ετών, έν τούτοις υπάρχουν ακό- μη και τώρα πόλεις, ό δρόμοι των όποι- ών δέν έχουν όνόματα. Ή Κωνσταντινού- πολις, λ. χ. που έχει κτισθί εδώ και 1.600 χρόνια, μόλις πρό είκοσσετίας άποφά- σισε να δώση όνόματα και αριθμούς σούς δρόμους της.

Μιθριδατισμός καλείται στήν Ιστική ή Βαθμιαία έξοικειώσις του όργανισμου στή δηλητηρία, ή δέ λέξις προήλθε από τόν Μιθριδάτη. Ο περίφημος αυτός Βασιλεύς του Πόντου έπαίρνε καθημερινώς δό- σεις άρσενικοϋ, της όποιης διορκώς ει- χανε. Έτσι κατόρθωσε να έξοικειωθεί μεν όργανισμός του στή δηλητηρία αυτό γιά να προσφυλαχθί από τυχόν ένδεχο- μένη δηλητηρία. Οι κυνηγοί των έ- χιδνών άποκτούν κατά τόν ίδιο τρό- πο τήν άνοσία από τό δηλητήριο της έ- χιδνας.

Τά μήλα τά κόβουμε στή τέσσερα ή

Ο ρεζιόερ δίδει τας τελευταίας παραγγελίας πρός τους αγρίους χορευτάς, προτού άρχισή τό γύρισμα.

γονός ότι δεν έδέχθη να έργασθί πρός χάριν μου άπλώς και μόνον έπειδή έφε- ρεν εις τό κεφάλι τά δείγματα αυτά της συζυγικής άφροσύσεως.

Μαρτυρική ήτο ή συνεννόησις διά μέ- σου των διερμηνέων. Διότι και οι διερ- μηνείς αυτοί δεν εγνώριζαν καλά την γλώσσαν μας, ώστε έπρεπε να συνεννο- ούμεθα μάλλον διά νευμάτων. Έπειτα, ή συνεννόησις που εγίνετο μεταξύ τους προσελάμβανε κάποτε χαρακτήρα κωμι- κοτραγικών. Κάποτε μάλιστα διεπληκτί- σθησαν οι διερμηνείς μου με τους Ζου- λού και ήναγκάσθη να επέμειν με τό πιστόλι εις τό χέρι διά να τους χωρίσω.

Έπί τέλους, κατόρθωσα να εύρω ένα κοριτσάκι, που είχε μάθει άρκετά καλά τά άγγλικά από έναν Ιεραπόστολον. Ά- πό τότε τό κοριτσάκι αυτό με άκολου- θούσε σάν σκία και μās έχρησίμευεν ως διερμηνείας.

Οι νέγροι δέν ζεύονται τί σημαίνει «ά-

Ζουλού παθαίνουν κάτι χειρότερον: τρο- μοκρατούνται όταν εύρεθούν πρό του φα- κού και κανείς δέν είναι ικανός να τους πείση ότι δέν πρόκειται να πάθουν τίπο- τε κακόν, τοποθετούμενοι έμπρός από τό μαγικόν εκείνο κουτί. Πολλάκις, διά να πεισθούν ήναγκάσθηκα να λύσω την μη- γανήν και να τους δείξω τό έσωτερικόν. Και μόνον όταν έσχημάτιζαν την πεποι- θήσιν ότι δέν ύπρχε μέσα κρυμμένη καμμία μαγεία, έδέχοντο να ποζάρουν.

Θά ήτο άτελείωτον τό άρθρον μου και ίσως πολύ κουραστικόν, εάν έπρόκειτο να περιγράψω όλας τας περιπετείας που μās έτυχαν κατά την διάρκειαν της πα- ραμονής μας μεταξύ των αγρίων.

Τέλος, μία ένδιαφέρουσα λεπτομέρεια είναι ότι οι μαύροι με άποκαλούσαν «Στόπ», έπειδή έβινα συχνά τό παρά- γελμα να σταματήσουν διά να έπανα- λάσω μίαν σκηνήν κακώς έκτελεσθεί- σαν».

ΠΟΛΛΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Τό πορτοκάλιο τά ξεφυλάδι- ζουμε και τά χωρίζουμε με τά χέρια. Οι φλούδες των σταφυλιών πάντοτε φτι- νονται στο χέρι και από αυτό πετιώνται τό πιόστο. Τά άγριόμουρα, τά κούμερα, τά βανίλιουρα τρώγονται με τό κουτάλι. Οι φρούδες με τό χέρι. Τά σταφύλια, κεράσια κ. λ. π., άν δέν έχουν γλυ- θή καλά στήν κουζίνα πλένονται στο τραπεζί μέσα σέ ένα ποτήρι.

Η κομπόστα τρώγεται με τό κουτάλι και με τό πιόστο σπικμένο ως τό ύψος του στήθους.

Τό πετρέλαιο άποβάτ καθημερινώς με- γάλαιερη σπουδαιότητα στήν Ιστική και ίδως στή χειρουργική. Ίσως σάς φανή λίγο παράξενο αυτό. Είναι όμως καιρός που χρησιμοποείται γιά τέτοιον είδους δουλειές. Τό πετρέλαιο είναι άριστο ό- λατιώνονται καλτέρεται του γαιρού. Όταν πολλά μαζί σύννεφα μαζεύονται στή πλευρά των βουνών δά έπακοιούθη- σι βροχή.

Στό Τορόντο π. χ. τό μετα- χειρίζονται πάντα τά φορτία Ιατρεία και οι σταθμοί πρώτων βοηθειών στή θύμα- τιν των αυτοκινητικών δυστυχημάτων. Τό πετρέλαιο δέν προκαλεί, όπως νομί- ζουν μερικοί έρεθισμό. Διαλύει τί λι- παρές ουσίες και καθαρίζει ακόμα και τά βαθύτερα μέρη της πληνής, δέν πρό- ρει πάντως να δένουμε την πληνή όμέ- σως μετά την πλύσι γιατί τό πετρέλαιο μπορεί να προκαλέσθ έρεθισμό. Λίγα λεπτά άρκούν γιά να έξαλεισθί.

Όταν ό ούρανός έχη λεπτά σά φτερά σύννεφα, είναι σημείο καλού καιρού. Όταν σκεπάζεται από λεπτά σύννεφα που κινούνται και καταλαμβάνουν μεγάλας έκτάσεις, ή δέ κινήσις τους είναι άν- τίθετη με του άνέμου σημαίνει ότι πλη- αζάει κακοκαιρία. Μικρά σύννεφα ση- μαίνουν βροχή. Μεγάλα που διαρκώς έ- λαττώνονται καλτέρεται του γαιρού. Όταν πολλά μαζί σύννεφα μαζεύονται στή πλευρά των βουνών δά έπακοιούθη- σι βροχή.

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ή Μάντυ Άβανς, τό νέο άστρον του Χόλλυγουντ

Τρία Πρωτοχρονιάτικα στιγμιότυπα του φωτορεπόρτερ μας κ. Μ. Πελοΐδη. Άνω: Ή χαρά της μητέρας είναι άπερίγραπτη κοντά σ'αυτές μικροϋλίδες, που έχουν πάρει τά δώρα των. Κάτω: Με σοδαρώτατον ύψος ένα παιδάκι δοκιμάζει τό Πρωτοχρονιάτικο δώρο του: ένα στρατιωτικό ταμπούρα. Παράπλευ- ρως: «Έδώ οι καλοί μπουναμάδες»! Τά φτωχόπαιδα συγκεντρωμένα μπροστά στή καρροτσάκια, χαζεύουν τά δειλεστικά δώρα που έκθέτουν οι έμποροι.

ΟΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΥΝ ΟΤΙ... ΘΑ ΠΑΓΩΣΗ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΓΗ

Αυτοί οι αστρονόμοι, τέλος πάντων, είναι αδιόρθωτοι ! Διαρκώς όνειρεύονται ότι ο πλανήτης μας διατρέχει ένα σοβαρό κίνδυνον, από τον οποίον πρόκειται να καταστραφεί. Καί ο κόσμος τρομοκρατείται, φυσικά, φοβούμενος μήπως ή συντέλεια του Κόσμου επέλθη επί των ημερών μας.

Πότε λοιπόν λέγουν ότι ένας μικρός πλανήτης πρόκειται να συγκρουσθή με την Γην, άλλοτε ότι ο "Ηλιος θα κρύνη ή ή ότι ο "Οκεανός θα κατακλύσων τας "Ηπείρους. Τώρα, κατά την τελευταίαν προφητείαν, ο κίνδυνος θα προέλθη από την ιδίαν την Γην. Μόνη της δηλαδή θα προκαλέσθαι τὸ τέλος της.

Ένας διάσημος αστρονόμος λοιπόν, ή προφητεία του οποίου δεν είναι καθόλου άπαιθανή να πραγματοποιηθῇ, υποστηρίζει ότι οί πάγοι που σκεπάζουν τώρα τους δύο Πόλους θα εξαπλωθούν και θα καλύψουν όλον εκείνον τὸ τμήμα της Γῆς που αποτελεί σήμερον την εύκρατον ζώνην. Δεν θα μείνῃ λοιπόν παρά ή διακεκαυμένη ζώνη, γύρω από τὸν "Ι. σήμερινόν, ἀππλλαγμένη από πάγους, όπως θα είναι ακόμη δυνατόν να κατοικήσων άνθρωποι.

Υπήρξεν εποχή, πολύ απομακρυσμένη από την ιδίαν μὲν, κατά την ὅποιαν ένα παχὺ στρώμα ἐκάλυπτε ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν της Γῆς. Αυτό τὸυλάχιστον υποστηρίζουν οί αστρονόμοι, και οί παλαιοντολόγοι, που παρουσιάζουν και πεπαιστές ἀποδείξεις. Τώρα, πρόκειται νὰ συμβῇ πάλιν τὸ ἴδιον, και μετὰ πάλιν ή Γῆ θα ἀποκτήσῃ τὴν κανονικὴν της θερμικρασίαν και θα γίνῃ, ὅχι μόνον, όπως είναι σήμερον, ἀλλὰ ή διακεκαυμένη ζώνη θα ἀπλωθῇ εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πλανήτου.

Περίοροι ὀγκόπανοι θα κατέλθουν ἀπὸ τούς δύο Πόλους και θα σκεπάζουν μέγα μέρος της Εὐρώπης, της Ἀσίας, της Ἀμερικής και ὁλόκληρον τὴν Αὐστραλίαν. Ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκονται σήμερον μεγάλοι μπηροπέλεις θα γίνουν ἀπέραντοι παγωμένοι ἐκτάσεις εἰς τὰς ὁποίας θα ζοῦν μόνον μερικά φυλά "Ε. σκιμῶν. Οί οὐρανοζούσαι της Νέας Ὑόρκης και τὰ μέγαρά τοῦ Λονδίνου καθώς και τὴν ὅλην μεγαλοπόλευν της Βορείου Εὐρώπης, θα ἐξαφανισθὺν κάτω από ένα παχὺ στρώμα πάγου.

Μά, θα ἐρωτήσετε, πᾶς είναι δυνατόν νὰ τὰ προβλέψῃ δὴν αὐτὰ ένας αστρονόμος, ὅσον τέλεια ὄντα και ἂν κάβητ, ὅσους ὑπολογισμούς και ἂν κάμη ; Δὲ πεισθίτε ἀμέσως ὅτι τὸ πράγμα θὰ δὲν είναι τὸσον δύσκολον, ὅσον φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως. Ἀρκεί νὰ ἐνθυμηθῇτε τὴν ὅλην ἐκείνην ἀστρονομίαν που ἐδιδάχθητε εἰς τὸ σχολεῖον, που δὲν ἀπαιτεῖ μεγάλας γνώσεις, οὔτε εἰδικὰ ἐργαλεῖα, οὔτε σπουδαίους ὑπολογισμούς.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ γνωρίζετε πᾶς

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

Μία ὥραία νεαρά κυρία ἐκτύπησε τὴν ἐξωτερικὴν πόρτα τοῦ γραφείου καὶ ἠρώπησεν, ἂν ὁ διευθυντὴς μπορούσε νὰ τὴν δεχθῇ.

— Είναι μᾶλλον ἀπασχολημένος ἀπὴν πῆσεν ἡ ἐπικοπήρια μετὰ τὴν πού ἔτρεφεν ἀπὸ σὺγχαι και θυμό, πᾶς τὸν λοιπόν, ὅς παρακάλε, ὅτι τὸν ζητεῖ ἡ γυναῖκα του.

— — —

Γίνεται λόγος γιὰ κάποιον ἱατρὸν κομικῶν, ἀπὸ ἀπολαυθάνοντα μεγάλης φήμης. Κάποιος ἀπὸ τούς θερμότερους θαυμαστάς του πλέκει τὸ ἐγκύμιόν του και λέγει :

— Είναι τρομερός. Ἀνακατεῦται σὲ ὅλα. Ἀνακατεῦται σὴν πολιτικῇ, σὲς κόουρες, ἐξυρεῖ ἱπποσίαι, ζωγραφικῇ, μουσικῇ, κάνει τὸν ποιητῇ, είναι λίγο ὁρτορμαν.

— Καί φαίνεται πᾶς είναι και λίγο γιατρός προσέτετε μία κακὴ γλῶσσα.

— Ὁ Σαμουήλ και ἡ Ραχήλ, ἐπῆσαν τὸ μικρὸ τους και ἐπῆσαν σὴν κινηματογράφω.

Ὁ τομίας τούς προειδοποίησεν, ὅτι ἂν τὸ παιδί ἐκλαίει, θα ἴσαν ὑποχρεωμένοι νὰ φύγουν και θα τούς ἐπέστρεφε τὰ λεφτά.

Ὅταν τὸ φιλμ ἔφθασε σὴν μέση, ὁ Σαμουήλ ἐπιθύρησε σὲ αὐτὴ της Ραχήλ :

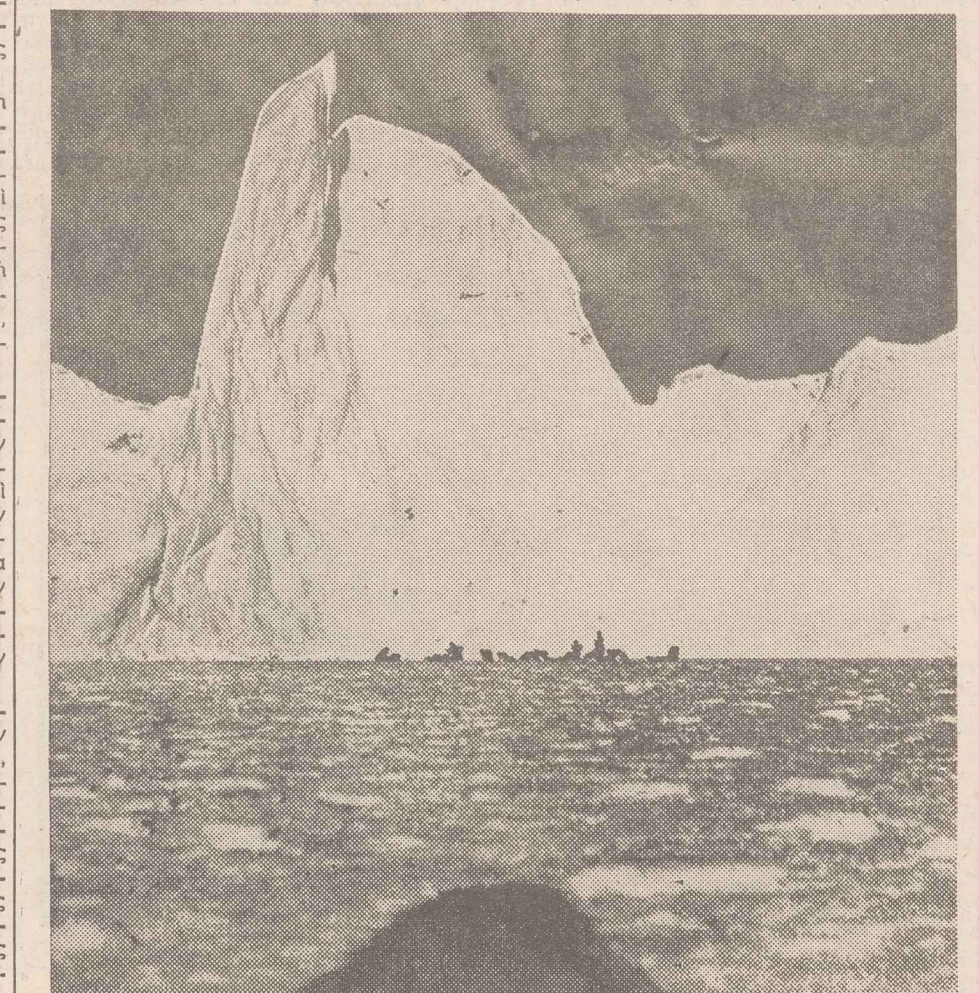
— Πᾶς σὺ φαίνεται τὸ ἔργον ;

— Ἀδία, ἀπῆντησεν ἡ Ραχήλ.

— Λοιπόν, τοίμα τὸ μῦρό, ἀπεκρίθη ὁ Σαμουήλ.

Τὰ παγόβουνα τῶν δύο Πόλων θα κατακλύσουν τὸν πλανήτην μας και πόλεις ὁλόκληροι θα ταφοῦν εἰς τὸ αἰώνιον ψυχός...

γίνονται οί τέσσαρες ἐποχαί τοῦ ἔτους, και ἰδιαίτερως ὁ χειμὼν και τὸ καλοκαίρι. Μερικοί φαντάζονται ὅτι τὸν χειμῶνα ή Γῆ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν "Ηλιον, και τὸ καλοκαίρι πλησιάζει, ἐνὺ συμβαί-

Τὰ φοβερά παγόβουνα θα κατεβαίνουν ὁλοένα νοτιώτερα και σὲ λίγο, ὁλόκληρος ή γῆ θα ταφῇ εἰς τούς πάγους...

νει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Δὲν είναι λοιπόν ή ἀπόστασις ἀπὸ τὴν πηγὴν της θερμότητος που καθορίζει τὴν θερμικρασίαν τοῦ πλανήτου μας, ἀλλὰ ή κλίσις πρὸς τὸν "Ηλιον.

Ἐνὺ περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὸν "Ηλιον, ή Γῆ περιστρέφεται συγχρόνως και γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της. Αἱ ἐποχαί λοιπόν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν κλίσιν που ἔχει ὁ ἄξων πρὸς τὸν "Ηλιον. Μὲ ἄλλους λόγους τὸ μὲν καλοκαίρι ή Γῆ ἔχει τέτοιαν κλίσιν, ὥστε αἱ ἀκτίνες τοῦ "Ηλιου νὰ πῆτουν καθεὺς ἐπ' αὐτῆς, ἐνὺ τὸν χειμῶνα πῆτουν λοζῶς. Διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν ὅταν εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἔχομεν χειμῶνα, εἰς τὸ νότιον είναι καλοκαίρι και ἀντιστρόφως. Εἶνε δὲ εὐνόητον ὅτι ἐὰν ή Γῆ δὲν ἔπαιρνε ποτὲ τὴν μίαν κλίσιν και τότε τὴν ἄλλην, αἱ τέσο-

σαρες ἐποχαί τοῦ ἔτους θα κατηργούντο αὐτομάτως.

Τὸ κρῖο λοιπόν τοῦ χειμῶνος ὀφείλεται εἰς δύο κυρίως αἰτία : εἰς τὴν μεγάλην διάρκειαν της νυκτός και εἰς

ἀλλαγὴ της κλίσεως γινῇ κανονικῶς, ή Ἀνθρωπότης δὲν πρόκειται νὰ ζημιωθῇ πολὺ. Ἀλλὰ παραπρεῖται μία μικρὴ ἀνωμαλία, ή ὁποία, κατά τὴν κρίσιν τῶν ἀστρονόμων, θα προκαλέσῃ ἀνυπολογίστους καταστροφάς. Ἡ κλίσις αὐτὴ θα εἶναι περισσότερον παρατεταμένη τὸν χειμῶνα, ὁ ὁποῖος θα διαρκῇ τὰ τρία τέταρτα περίπου τοῦ ἔτους, ἐνὺ αἱ τρεῖς ἄλλαι ἐποχαί θα χωρισθὺν εἰς τὸ ὑπολοίπον χρονικὸν διάστημα.

Διὰ ν' ἀντιληφθῇ, πόσας καταστροφάς θα ἐπιφέρῃ εἰς τὸν πλανήτην μας ή μεταβολὴ αὐτῇ, ἄρκει νὰ κάμετε ἕνα εύκολον πείραμα. Πάρτε ἕνα πορτοκάλι και πασαλειψάτε τὸ μετὰ παραφίνην ή βαζελίνην. Ἐπειτα τοῦ βάψετε ἑνανά ἔξονα και τὸ περιστρέφετε γύρω ἀπὸ μίαν λάμπαν, που ἀντιπροσωπεύει τὸν "Ηλιον, ἀκριβῶς, όπως περιστρέφεται ή Γῆ γύρω ἀπὸ τὸν ἄστρον της ἡμέρας. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς λεπτοῦ θα ἴδῃτε ἕνα μέρος της παραφίνης νὰ λιώνει. Αὐτὸ που θα μείνῃ ἀντιπροσωπεύει τούς πάγους που θα καλύψων τὴν Γην, ὅταν γίνῃ ή μεταβολὴ αὐτῇ.

Δὲν είναι εύκολον νὰ προβλέψῃ κανεῖς τί ἀκριβῶς θα συμβῇ, πόσον ὀψιν δηλαδὴ θα προσλάβῃ ὁ Κόσμος ὅταν πραγματοποιηθῇ ή φοβερὰ αὐτὴ προφητεία τοῦ Ἀγγλοῦ ἀστρονόμου. Ἐν τούτοις ὁ ἴδιος, εἰς ἕνα ἄρθρον που ἐδημοσίευσε τελευταίως εἰς ἕνα ἐπιστημονικὸν περιοδικόν, προσπαθεῖ νὰ δώῃ μίαν εἰκόνα τοῦ Κόσμου κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτῇ :

— Ὅλος ὁ κατοικημένος κόσμος, λέγει, θα περιορισθῇ εἰς τὴν ζώνην που ἔκτεινεται κατὰ μήκος τοῦ "Ισημερινοῦ. Πέραν της ζωῆς αὐτῆς τὸ ψυχός θα εἶναι ὀριμύτατον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους και τὸν χειμῶνα θα ἐπικρατῇ πικνότερον σκότος. Μόνον μερικά φυλά, ὁμοίαι μετὰ τούς σημερινούς. Ἐσκιμῶους, θα ζοῦν εἰς τὰς παγωμένας ἐκτάσεις, που θα καλύπτουν τὰ τρία τέταρτα της ὕδρογειου.

Ἐυτύχημα είναι ὅτι ή μεταβολὴ αὐτῇ θα γίνῃ σιγά-σιγά, εἰς τριετηνὸν ὥστε οί ἄνθρωποι θα ἐγκαταλείψουν τὰς βαρεῖους και τὰς νοτίους Χώρας διὰ νὰ συγκεντρωθὺν εἰς τὸν "Ισημερινόν, σκεδόν χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῶν.

Ἀδμιουργεῖται μόνον ἕνα σοβαρότατον πρόβλημα : Εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ πληθυσμός της Γῆς θα ἔχει αὐξηθῇ κατὰ πολὺ, και διὰ τὴν διατροφήν του θ' ἀπαιτηθῇ αὐξήσις τῶν καλλιεργημάτων ἐκτάσεων. Πᾶς λοιπόν είναι δυνατόν νὰ τρεφῇ ὅλος ὁ Κόσμος, ἐὰν τὸ πλείστον μέρος της Γῆς καλυφθῇ ἀπὸ πάγους και καταστῇ ἀκαλλιέργητον. Ὑπάρκει μία μόνον λύσις, κατέλκειν ὁ ἀστρονόμος : ὅτι ἕως τότε ὁ ἄνθρωπος θα τρέφεται μετὰ χημικὰς οὐσίας, διότι ή μεταβολὴ αὐτῇ θα συντελεσθῇ τὸυλάχιστον μετὰ δώδεκα χιλιάδες ἔτη !

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡ κοκεταρία μιὰς κομῆσσης

Ἡ διασημότερα γυναῖκα τοῦ περασμένου αἰῶνος γιὰ τὴν κοκεταρία της ἴπταν ή κόμησσα Βιλελμίν. Ἡ κόμησσα Ζαίρα Βιλελμίν ἴπταν θαῦμα ὁμορφιάς και ή φήμη της, ὡς ὥραίας γυναικός, ἴπταν πολὺ μεγάλη. Διατρυπῶσε ὅμως τὴν μεγάλη της ὁμορφίαν μετὰ μεγάλους κόπους και μπορεί νὰ πῇ κανεῖς ὅτι ἴπταν ὁ δυστυχιστότερος γυναικα της ἐποχῆς της. Ὁ ὕπνος της τὸ βράδυ ἴπταν σωστὴ διαδίκσια ἕως ὅτου τοποθετήσῃ τὰ παλῦδριμα μαξιλλάρια σὲ ὅμα της γιὰ νὰ μὴ στρωθοκοιμηθῇ ! Ὁς και γιὰ τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν και τῶν ποδιῶν της εἶχε μικροσκοπικὰ μαξιλλάρια γιὰ νὰ ἀναπαύωνται ! Δὲν ἔκλεινε ποτὲ τὰ ἔνδρια της γιὰ νὰ μὴν σκληρυνθῶν αἱ κλειδώσεις της. Δὲν ἔπινε ποτὲ, και ἔτρωγε μόνον γάλα, σὺνὰ, γιουρτζι και φρούτα. Φορούσε φορέματα ἀραχνούφαντα, δὲν ἔδιναι ποτὲ μετὰ τὸν ἥλιο και ἔκανε ἀρματωμένα λουτρά ἀπὸ γάλα γαϊδούρας. Τὸ δὲ βράδυ, που κοιμῶταν, ἔβαζε σὲ πρόσωπὸ της κομπρέσας ἀπὸ τριαντάφυλλα ! Τώρα ὁποία θέλει νὰ διατρήσῃ τὴν ὁμορφίαν της, ἂς ἀκολουθήσῃ τὴν ἀνωτέρω ὁδηγίαν ! Ἄν δὲν ἀποκτήσῃ τὴν φήμην της κομῆσσης Βιλελμίν, θα ἀποκτήσῃ ἀσφαλῶς κάποιαν ἄλλην...

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

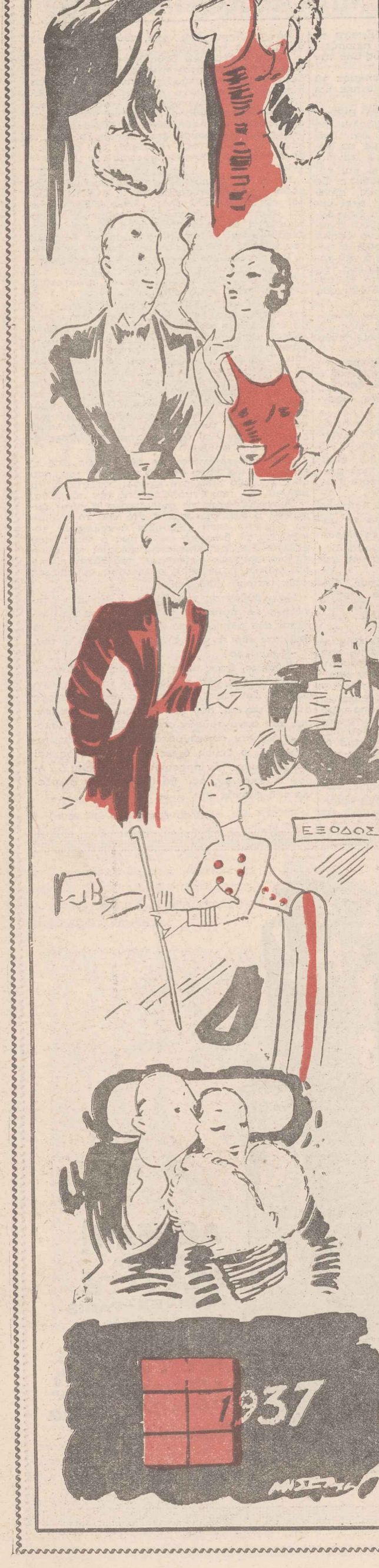
Τί θέλω, μ' ἐρωτᾷς, νὰ μοῦ χαρίσῃς, μικρούλα μου; Μὰ τόσα ἀγαπᾷ που εἶναι φόδος μὴ χρεωκοπήσῃς, ἂν δώσῃς ὅλα, ὅσα θὰ σοῦ πῶ.

Θέλω τὰ καστανὰ σου τὰ ματάκια, θέλω τὰ ξέπλεκά σου τὰ μαλλιά, θέλω τὰ γελαστά σου τὰ χεῖλ'ακια, θέλω τὴν ἀπαλή σου ἀγκαλιά.

θέλω... Μὰ τί; κακίωμέν; Στάσου τί; κλαῖς; Ἔτσι σὸ εἶπα, χωριστό. Γέλασε πάλι, γέλα σὸ σωστό σου' αὐτὸ τὸ δῶρο μόνον σο ὁ Γεῦ.

ΓΕΩΡΓ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Μιὰ ἀπρόοπτη κοσμοπολιτικὴ περιπέτεια ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΒΑΡΣΟΒΙΑ

Τοῦ συνναφένους Γκούιντο Νταβερόνα

Ζηλεύω τὴν κοσμοπολιτικὴν ζωὴ ἑνὸς φίλου μου, ἰδίως κατὰ τὴς μεγάλης ἐορτῆς. Ἵπάρκει γοητευτικότερον πράγμα ἀπὸ τὸ νὰ περάσῃς μίαν ἡμερίαν μέραι, σὺν τὴν πρωτοκρονίᾳ, σὲ μίαν ὁποῖοδήποτε ζένη μεγαλοπόλιν, ἀγνωστὸς μετὰ ἀνθρώπων, κυνηγώντας τὴν νοσηταῖν τοῦ ἀπρόοπτου και της περιπέτειας; Αὐτὸ ἀκριβῶς κάνει κοσμοπολιτὴς φίλος μου, που σὰς λέω. Μάλιστα δὲ, μίαν τέτοια πρωτοκρονιατικὴν περιπέτειαν τοῦ μου διηγείται σ' ἕνα τελευταῖον γράμμα του. Τὴν δημοσίευω ἐδῶ, ἐπει ὅτι ὅπως μοῦ τὴν ἐξείλετο εἰς ὅλον ἀπὸ δὲ ὅς φιλολογικόν — εὐτυχῶς. Νά, τὸ γράμμα του :

«Ἀγαπᾷτε μου φίλε,

Μὴ ἔκοντας τί ἄλλο νὰ σοῦ γράψω και θέλοντας νὰ περάσω τὴν ὥρα μου, θὰ σοῦ ἐξιστορήσω μίαν περιπέτειαν μου σὲ Βαρσοβία. Ὑπολόνιζα νὰ λάβῃ τὸ γράμμα μου κοντὰ σὴν πρωτοκρονίᾳ, ὥστε ή διήγησίς μου θὰ εἶνε ἐπικαιρῇ, ὅπως λέτε σεις οί δημοσιογράφοι. Διότι αὐτὰ μοῦ συνέβησαν περίου σὴν πρωτοκρονίᾳ. Εἶχα καταλύσει σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλειότερα ξενοδοχεῖα της Βαρσοβίας. Κατὰ τὴς δέκα τὸ πρωῒ της παραμονῆς μοῦρθε ὄρεζι νὰ κάμω ἕναν περιπάτο σὴν πόλιν. Περιπατώντας σὺντος κομμοδριβεῖς δρόμους σκεπτόμουν ὅτι θὰ περνούσα μίαν τέτοια χρονιά μέραι μόνος, ἐκτός ἑνός... Ἀπὸ τὸ ἔκτος ἔάν) ἴπταν τὸ ἐνδεχόμενον καμίας τυχαίας τυφώσεως γυναιμίας, τὴν ὁποῖαν ἐπιδοῦσα μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Καί νὰ σοῦ, λίγὴ πιὸ κάτω, ἕνα χαριτωμένο «ἐκτός ἔάν)» μοῦ ἔρριξε μίαν τσακινίαν και διαβολικὴ σὺνμα μιστρί. Ἵταν μίαν ὁμορφῇ και χαριτωμένην γυναῖκα, μίαν ἀπ' αὐτῆς που ζοῦν, ἀναντινέουν, κινούνται, περιπατοῦν ἀποκλειστικῶς γιὰ τὸν ἔρωτα. Μία ἀπ' αὐτῆς, ὅπως λέγει ἕνας διάσημος συνναφένους, που και σὴν ἐκκλησίᾳ νὰ μῆσων περιβάλλονται ἀπὸ τὴν ἀμέσμεσιν της γκαρσονιέρας... Τὴν ἀκολούθησα. Λίγο πιὸ πάνω μετὰ τῆς ἐκτῆς, ὅχι κατὰφασα, ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὸν καθρέφτη μίᾳς βιτρίνας και μὸς ἑκαμυγέλασε. Εἰ ἔξυπνα εὐρήματα σὺλλαβάνει τὸ μυαλό μίᾳς γυναικίας, ὅταν θέλῃ νὰ προκαλέσῃ! Ἐνὺ ὁ ἄνδρας εἶνε πάντα ἀδελφός, σκεδόν ζῶν, κατὰ τὴς πρώτες ἐρωτικῆς ἀμφισβήσις. Στὴν γωνία τοῦ πρώτου δρόμου ἐφώνησε ἕνα λουστράκο, τὸ ἔδωσε ἕνα δεματάκι, που κρατοῦσε, και τὸ εἶπε :

«Ἵπτανε σὺ αὐτὸ σὴν ὁδὸ Καθολάεφσκυ, ἀριθμός 7. Δώστο σὴν ὑπέρετρη, που θὰ σοῦ ἀνοίξῃ και πᾶς της ὅτι εἶνε της κυρίας Βαλεντινῆς — δικὸ μου δηλαδὴ — και ὅτι θὰ πάω κι' ἐγὼ σὲ λίγο.

Ἄλτὰ τὰ εἶπε δυνατόν, ὥστε νὰ τὰ ἀκούσῃ κι' ἐγὼ. ἽΤι γοητευτικὴ περιπέτεια! Καί μάλιστα τὴν πρώτῃν τοῦ ἔτους. Δὲν ἔξυμ, ἐθυμώθηκα ἕνα προληπτικὸ γυνωμικό, που λέγει: "Ὅ,πὸ σὺ συμβῇ τὴν πρωτοκρονίᾳ, θὰ σοῦ συμβαίη ὅλο τὸν χρόνον. Διηλαθὲ ὅλο τὸ χρόνον θὰ ἔχω γυνωμικῶς μετὰ ὥριες γυναικίκες".

ἽΤι καρδιά μου πετούσε. Ἀφῆσα τὴν παρακολούθησι της κυρίας, ἀφοῦ μοῦ εἶχε δώσει μετὰ τέτοια διακριτικότητα τὴν διεθυνσίαν της, και ἐπῆγα σὲ ξενοδοχεῖο μου νὰ ἐτοιμασθῶ γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν, που θὰ της ἔκανα ἐντός της ἡμέρας. Τὸ γοργόν και χάρην ἔχει. Κατὰ τὴς ἔξη τὸ ἀπόγευμα ἀγόρασα ἕνα μπουκέτο ἀπὸ τὰ ἀκριβότερα λουλουδία που βρήκα, πήρα ἕνα αὐτοκίνητο και κατ' εὐθείαν γιὰ τὴν ὁδὸν Καθολάεφσκυ 7. Σὲ λίγο κτυπούσα τὴν πόρτα της κυρίας Βαλεντινῆς. Ὅλες οἱ γυναικίκες εἶνε κατὰ κανὸνα θεατρίσες της τιμῆς. Παραστάςιν τὴν ἑσπέραν. Ἄλλὰ τὸσον μεγάλην ἡθοσίαν σὴν της κυρίας αὐτῆς που εἶχα μπροστά μου δὲν μπορούσα νὰ τὴν περιμῆναι.

—Μὰ γιὰ ποιά με παίρνετε, κύριε; Πᾶς τοῦματε νὰ μοῦ προσφέρετε ἀνθή;

—Ἄλλ' ὅταν πῆγα νὰ της ἐξηγήθῃ και νὰ της ζητήσω συγγνώμην, με ἐσταμάτισε :

—Μὴ μιλάτε ἐδῶ και μὰς ἀκούσῃ ή μάμα μου. Ἐλάτε μέρα.

ἽΚαι μετὰ ὡδήγησεν σ' ἕνα κομψὸ σαλονάκι. Περιττὸν νὰ σοῦ πῶ ὅτι και τὰ ἀνθὰ μου ἔδωκεν και μίαν ὁλοκληρὴν ἐρωτικὴν μου ἐξομολόγησιν, που διήρκεσε ὅμιον ὄρες. Κτυπούσε ἑννεὰ ή ὥρα — τὸ θυμάμαι αὐτὸ σὺν νὰ ἴπταν χθές — ὅταν της κρατοῦσα τὸ πανωφόρι της, νὰ τὸ φέρῃ, γιὰ νὰ ὀνοῦμε νὰ ράψω ἐξῶ και νὰ κάμωμε μαζί πρωτοκρονίᾳ.

ἽΠαρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ, δὲν εἶχε πάθει κανένα θάμπωμα ή νοσηταῖν μου ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴν μου κατὰκλι. Εἶχα τὸ ὅρος τοῦ εὐτυχομένου ἀνδρῶν τοῦ Βαρσοβίας, καὶ θῶς σὺνδωσα τὴν Βαλεντινῆν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστοκρατικότερα ρεστοῦραν της πόλεως. Ἐκεῖ ἐσάγαμε, σὺν βασιλεῖς τοῦ πλούτου, ἴππαμε, ἀστετυχάμε και γελάσαμε μετὰ τὴν καρδιά μου. Ἵταν τὸση ἡ εὐτυχία μου, ὥστε ή προσώγην τοῦ ὑπερόγκου λογαριασμοῦ δὲν μοῦ ἔκαμε καμμίαν ἐντύπωσιν, εἰς δὲ τὸ γκρομῖ ἔδωσα τόση ἡ γεμονικὸ πουργιμῶν, ὥστε δὲν μπορούσε νὰ συγκρατήσῃ τὸν θαυμασμόν του. Ἄλλὰ και ή Βαλεντινῆ εἶχε ἕνα καταισφίει και τὴν τελευταίαν προνομίαν τῆς ἀνυπαρκτῆς τιμῆς της και δὲν ἔφερε καμμίαν ἀντιρροσίαν, ὅταν της πρότετρενα νὰ πᾶμε σὲ ξενοδοχεῖον και ἔκει νὰ προπαντισοῦμε οἱ δύο μας τὸν καινοῦργιον χρόνον. Αὐτὸ κι' ἔγινε. Ἐκείνη εἶχε ἐκζηλήσῃ τὴν διαθεσίαν νὰ φανῇ καλὴ μαζί μου, ἐκάθισε κοντὰ μου και... ἀλλ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐσθῶσαν τὰ φῶτα τοῦ ξενοδοχείου. Δώδεκα ή ὥρα. Ἐβόρσε ὁ παλιός χρόνος. Εἰς τὸ σημείον τοῦτο τὸ δωμάτιο ἐσκέτετισε.

ἽΤὴν ἄλλη μέρα δὲν μπορούσα νὰ τὴν κάμω ἕναν πρόχειρο λογαριασμόν μαν, ἐξῶς, που ἐκάλεσε τὴν προνομίαν μετὰ τὴν Βαλεντινῆ. Εἶδα τὸ νοῦμαρ και ἐτρομαξα. Τόση πολλὰ ἐσκέτετισα: Ἄλλ' αὐτὸ δὲν ἴπταν τίποτα. Τὰ ὅλα ἐπανάκατω ἐξῶς ἴππων ὑποχρεωμένος νὰ κάνα και της ἐπόμενες ἡμέρες μαζί μετὰ τὴν φίλην μου. "Ὅ,πὸ σὺ συμβῇ τὴν πρώτῃν τοῦ ἔτους, θὰ σοῦ συμβαίη και ὅλο τὸν χρόνον" δὲν λέει τὸ προληπτικὸ γυνωμικό; Νά το, λοιπόν, που ἐπαρμητοποίησῃ σ' ἐμένα. Ὅσα ἐξῶδευσαν τὴν πρωτοκρονίᾳ, ἐσκαλωσάμην νὰ ζοῦμαι κατὰ ἡμέραν, ἐπὶ ἕνα χρόνον πᾶρα μετὰ τὴν Βαλεντινῆν, ή ὁποία ἔχει κολήσῃ γιὰ καλὰ κοντὰ μου. Περὶ μὲν τὴν πρωτοκρονίαν τοῦ 1937, νὰ σθεδρῶν πάλιν τὰ φῶτα, γιὰ νὰ βρῶ τὴν εὐκαιρίαν, νὰ τὸ σκάσω και νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ αὐτῇν.

ἽΣε χαιρετᾷ ὁ φίλος σου Δέμιν).

ἽΠερίεψτε και σὲ μένα γιὰ τὸν κόπο της παρακωρῆσεως της ἐπιστολῆς εἰς τὴν δημοσιότητα νὰ ὀνομασθῇ ἐδῶ. ΓΚΟΥΙΝΤΟ ΝΤΑΒΕΡΟΝΑ

κομπ τὸ ἴδιο παιγνίδι εἰς βάρος τοῦ Κων-
 νου, μοῦ λέγει καάμωτρα ὁ "Ἅγιος Βο-
 ούλειος καὶ συνεχίζει τὸν δρόμον του....
 Μπράβο ! Μεγάλην σατυρικὴν διά-
 βειν ἔχεις, Ἄγιε γέροντα. Ὁραία μὰς
 γελοιοποίησες καὶ μὰς κορόϊδεψες ἐ-
 φέτος. Καί....τοῦ χρόνου.

ΑΣΗΜ ΓΙΑΛΛΑΣ

